

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

www.qpz.gov.al

Nr.177

dhjetor

2010

P Ë R M B A J T J A

	Faqe
Udhëzim i KMDHP nr.1, datë 19.2.2010	Për lejimin e disa kategorive të transferimeve ndërkombëtare të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale 9933
Udhëzim i KMDHP nr.2, datë 25.2.2010	Për detyrimet e kontrolluesve dhe përpunuesve përpara se të përpunojnë të dhënat personale 9940
Udhëzim i KMDHP nr.3, datë 5.3.2010	Mbi sistemin e video-survejitimit në ndërtesa, lokale e ambiente të ndryshme 9943
Udhëzim i KMDHP nr.4, datë 16.3.2010	Për marrjen e masave të sigurisë së të dhënave personale në veprimtarinë e fushës së arsimit 9946
Udhëzim i KMDHP nr.5, datë 26.5.2010	Për rregullat themelore në lidhje me mbrojtjen e të dhënave personale në sistemin e kujdesit shëndetësor 9948
Udhëzim i KMDHP nr.6, datë 28.5.2010	Mbi përdorimin korrekt të sms-ve për qëllime promocionale, reklama, informacione, shitjeve direkte, nëpërmjet telefonisë celulare 9951
Udhëzim i KMDHP nr.7, datë 9.6.2010	Për përpunimin e të dhënave personale në sektorin e arsimit 9953
Udhëzim i KMDHP nr.8, datë 31.8.2010	Për veprime të kontrolluesit, Komiteti Shqiptar i Birësimit, përpara fillimit të përpunimit të të dhënave personale 9957
Udhëzim i KMDHP nr.9, datë 15.9.2010	Për rregullat themelore në lidhje me mbrojtjen e të dhënave personale në median e shkruar, vizive dhe audiovizive 9959

UDHËZIM
Nr.1, datë 19.2.2010

PËR LEJIMIN E DISA KATEGORIVE TË TRANSFERIMEVE NDËRKOMBËTARE TË TË DHËNAVE PERSONALE NË NJË SHTET QË NUK KA NIVEL TË MJAFTUESHËM TË MBROJTJES SË TË DHËNAVE PERSONALE

Mbështetur në pikën 3 të nenit 9 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale” dhe në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.934, datë 2.9.2009 “Për përcaktimin e shteteve me nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Lejohet transferimi ndërkombëtar i të dhënave personale, në një shtet tjetër, që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, kur:

a) subjekti i të dhënave personale jep pëlqimin e tij të shprehur për transferimin ndërkombëtar të të dhënave të tij. Për të dhënat sensitive, pëlqimi duhet të jetë i qartë dhe i shprehur;

b) transferimi ndërkombëtar i të dhënave është i nevojshëm për lidhjen ose përmbushjen e një kontrate në interesin e subjektit të të dhënave;

c) transferimi ndërkombëtar i të dhënave është i nevojshëm apo përbën një kërkesë ligjore për një interes të rëndësishëm publik ose për ushtrimin dhe mbrojtjen e një të drejte ligjore;

ç) transferimi ndërkombëtar i të dhënave është i nevojshëm për mbrojtjen e interesave jetësorë të subjektit të të dhënave. Interesi jetësor ka të bëjë me informacione mjekësore të subjektit të të dhënave në rastin e një urgjence mjekësore, trajtimin mjekësor ose çdo përkujdesje mjekësore të nevojshme që duhet t’i jepet subjektit. Transferimi nuk mund të bëhet për çdo arsye tjetër, e cila nuk lidhet drejtpërdrejt me subjektin e të dhënave (p.sh. nuk lejohet të bëhet për interes të kërkimeve mjekësore, statistikave etj.);

d) transferimi ndërkombëtar bëhet nga një regjistër, i cili është i hapur për këshillime dhe siguron informacion për publikun në përgjithësi;

dh) transferimi ndërkombëtar autorizohet nga akte ndërkombëtare, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe që janë të zbatueshme në mënyrë të drejtpërdrejtë;

e) transferimi ndërkombëtar i të dhënave personale është detyrim ligjor i kontrolluesit dhe parashikohet shprehimisht në nenet 8, 9, 24 e 31 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

2. Në përputhje me kërkesat e pikës 1 të këtij udhëzimi, lejohet transferimi ndërkombëtar i një kategorie të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale kur kontrolluesi paraqet mbrojtje të përshtatshme të privatësisë, të drejtave themelore dhe lirive të individëve në bazë të klauzoleve kontraktuale standarde sipas shtojcës dhe anekseve bashkëlidhur këtij udhëzimi, të cilat janë pjesë e tij.

3. Parashikuar në pikën 2 të nenit 4 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

SHTOJCA

KLAUZOLAT KONTRAKTUALE STANDARDE PËR TRANSFERIMIN E TË
DHËNAVE PERSONALE NGA SHQIPËRIA DREJT VENDEVE TË TRETA

Marrëveshje për transferimin e të dhënave ndërmjet

_____ (emri)
_____ (adresa dhe vendi i vendosjes)

Tani e tutje “eksportuesi i të dhënave” dhe

_____ (emri)
_____ (adresa dhe vendi i vendosjes)

Tani e tutje “importuesi i të dhënave”

Secili një “palë”; së bashku “palët”.

Përkufizime

Për qëllime të klauzolave:

a) “të dhëna personale”, “kategoritë e veçanta të të dhënave/të dhëna sensitive”, “përpunim”, “kontrollues”, “përpunues”, “subjekt i të dhënave” dhe “autoritet mbikëqyrës/autoritet”, do të kenë të njëjtin kuptim si në ligjin nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”;

(ku “autoritet” do të thotë autoriteti kompetent për mbrojtjen e të dhënave në territorin e të cilit është vendosur eksportuesi i të dhënave);

b) “eksportues i të dhënave” do të thotë kontrollues që transferon të dhënat personale;

c) “importuesi i të dhënave” do të thotë kontrollues, i cili pranon të marrë nga eksportuesi të dhëna personale për përpunim të mëtejshëm, në përputhje me klauzolat e këtyre neneve dhe që nuk është subjekt i sistemit të një vendi të tretë që siguron mbrojtje të përshtatshme;

ç) “klauzola” janë dispozita kontraktuale, të cilat janë një dokument i lirë që nuk përfshin kushte komerciale të biznesit, të themeluar nga palët sipas marrëveshjeve të veçanta komerciale.

Detajet e transferimit (si dhe të dhënat personale të mbuluara) janë të specifikuara në aneksin B, i cili formon një pjesë integrale të klauzolave.

I. Detyrimet e eksportuesit të të dhënave

Eksportuesi i të dhënave duhet të sigurojë dhe të marrë përsipër se:

a) Të dhënat personale janë grumbulluar, përpunuar dhe transferohen në përputhje me ligjet e zbatueshme për eksportuesin e të dhënave.

b) Ai është përpjekur për të përcaktuar që importuesi i të dhënave është në gjendje të përmbushë detyrimet e tij ligjore sipas këtyre dispozitave.

c) Ai do t’i sigurojë importuesit të të dhënave, kur kërkohet, kopje të ligjeve përkatëse për mbrojtjen e të dhënave ose referenca të tyre (ku është e përshtatshme, dhe jo duke përfshirë këshilla ligjore) dhe të vendit ku është vendosur eksportuesi i të dhënave.

ç) Ai do t’i përgjigjet në një afat të arsyeshëm kërkesave të autoritetit kontrollues në lidhje me përpunimin e të dhënave personale nga importuesi i të dhënave dhe çdo kërkesë nga subjektet e të dhënave në lidhje me përpunimin e të dhënave nga importuesi i të dhënave.

d) Ai do të vërë në dispozicion të subjekteve të të dhënave, sipas kërkesës, një kopje të pikave që ndodhen në këtë aneks, me përjashtim të shtojcës II, e cila mund të zëvendësohet nga një përshkrim i përmbledhur i masave të sigurisë.

Kur informacioni është hequr, eksportuesi i të dhënave do të informojë subjektet e të dhënave me shkrim për arsyet e heqjes dhe të drejtën e tyre për të tërhequr vëmendjen e autoritetit. Megjithatë, eksportuesi i të dhënave duhet të pranojë një vendim të autoritetit në lidhje me aksesin e plotë të neneve nga subjektet e të dhënave, për aq kohë sa subjektet e të dhënave kanë rënë dakord të respektojnë konfidencialitetin e informacionit konfidencial të hequr. Eksportuesi i të dhënave, gjithashtu, do të sigurojë një kopje të klauzolave të autoritetit kur kërkohet.

II. Detyrimet e importuesit të të dhënave

Importuesi i të dhënave duhet të sigurojë dhe të marrë përsipër se:

a) Ai do të ndërmarrë masat e duhura teknike dhe organizative për mbrojtjen e të dhënave personale nga shkatërrimi aksidental ose i paligjshëm ose humbja aksidentale, ndryshimet, përhapja e paautorizuar ose aksesit, të cilat sigurojnë një mbrojtje të përshtatshme nga rreziku i përpunimit dhe natyra e të dhënave të mbrojtura.

b) Ai do të ketë procedura, në mënyrë që çdo palë e tretë, të cilën ai e autorizon të ketë akses në të dhënat personale, duke përfshirë përpunuesit, do të respektojë dhe të ruajë konfidencialitetin dhe sigurinë e të dhënave personale. Çdo person që vepron nën autoritetin e importuesit të të dhënave, duke përfshirë dhe përpunuesin e të dhënave, do të jetë i detyruar t'i përpunojë të dhënat personale vetëm sipas udhëzimeve të importuesit të të dhënave. Kjo dispozitë nuk zbatohet për personat e autorizuar ose të kërkuar nga ligji ose rregullorja për të pasur akses në të dhënat personale.

c) Ai nuk ka asnjë arsye për të besuar, në kohën e hyrjes në fuqi të këtyre dispozitave, në ekzistencën e çdo ligji lokal që do të ketë një efekt të konsiderueshëm negativ mbi garancitë e parashikuara në këto dispozita, dhe ai do të informojë eksportuesin e të dhënave (i cili do t'i kalojë njoftimin autoritetit kur kërkohet), në qoftë se ai vjen në dijeni për ligje të tilla.

ç) Ai do të përpunojë të dhënat personale për qëllimet e përshkruara në aneksin B, dhe ka autoritetin ligjor për të dhënë garancitë dhe për të përmbushur detyrimet e përcaktuara në këto dispozita.

d) Ai do t'i caktojë eksportuesit të të dhënave një pikë kontakti brenda organizatës së tij të autorizuar për t'iu përgjigjur pyetjeve në lidhje me përpunimin e të dhënave personale, dhe do të bashkëpunojë në mirëbesim me eksportuesin e të dhënave, subjektet e të dhënave dhe autoritetin, lidhur me të gjitha kërkesat, brenda një afati të arsyeshëm. Kështu, importuesi i të dhënave do të marrë përgjegjësi për respektimin e parashikimit të klauzolës I (d).

dh) Me kërkesë të eksportuesit të të dhënave, ai do t'i sigurojë eksportuesit të të dhënave dëshmi për burimet financiare të mjaftueshme për të përmbushur përgjegjësitë e tij sipas klauzolës III (të cilat mund të përfshijnë sigurimin e mbulimit).

e) Me kërkesë të arsyetuar të eksportuesit të të dhënave, ai do të paraqesë lehtësitë e përpunimit të të dhënave, të dhënat e arkivuara dhe dokumentacionin e nevojshëm për rishikimin e përpunimit, auditimin dhe/ose certifikimin nga eksportuesi i të dhënave për të konstatuar pajtueshmëritë me garancitë dhe detyrimet e ndërmarra në këto dispozita, me njoftim të arsyeshëm dhe gjatë orarit të rregullt të biznesit. Kërkesa do të jetë subjekt i ndonjë pëlqimi ose miratimi të nevojshëm nga një autoritet rregullator ose mbikëqyrës brenda vendit të importuesit të të dhënave, pëlqimin ose miratimin e të cilit importuesi i të dhënave do të përpiqet ta marrë në kohën e duhur.

ë) Ai do të përpunojë të dhënat personale, në përputhje me:

1. ligjet e mbrojtjes së të dhënave të vendit në të cilin është themeluar eksportuesi i të dhënave; ose

2. dispozitat përkatëse (1) të ndonjë vendimi të Komisionit në pajtim me nenin 25 (6) të direktivës 95/46/EC, ku importuesi i të dhënave përputhet me dispozitat përkatëse të një autorizimi ose vendimi të tillë dhe është bazuar në një vend në të cilin një autorizim ose vendim i tillë i përket, por nuk është i mbuluar nga autorizime ose vendime të tilla për qëllimet e transferimit të të dhënave personale; ose

3. parimet e përpunimit të të dhënave të përcaktuara në aneksin A.

Importuesit të të dhënave për të treguar se cilin opsion ai zgjedh: _____

Inicialet e importuesit të të dhënave: _____

f) Ai nuk do të publikojë ose transferojë të dhënat personale të një kontrolluesi, i cili ndodhet jashtë Zonës Ekonomike Europiane (EEA), nëse nuk njofton eksportuesin e të dhënave në lidhje me transferimin; dhe:

1. kontrolluesve të të dhënave personale si palë e tretë, që përpunojnë të dhëna personale në përputhje me një vendim të Komisionit kur një vend i tretë ofron mbrojtjen e duhur; ose

2. kontrolluesi i të dhënave personale si palë e tretë, bëhet nënshkrues i këtyre klauzolave ose një marrëveshjeje tjetër të transferimit të të dhënave, miratuar nga një autoritet kompetent në BE; ose

3. subjekteve të të dhënave u janë dhënë mundësitë për të kundërshtuar, pasi kanë qenë të informuar për qëllimet e transferimit, kategoritë e marrësve dhe faktin se vendet, të cilat u janë eksportuar të dhënat mund të kenë standardet e mbrojtjes së të dhënave të ndryshme; ose

4. në lidhje me transfertat e mëtejshme të të dhënave sensitive, subjektet e të dhënave e kanë dhënë pëlqimin e tyre të qartë për transferimin e mëtejshëm.

III. Përgjegjësia dhe të drejtat e palës së tretë

a) Çdo palë do të jetë përgjegjëse ndaj palëve të tjera për dëmet që ju shkaktohen nga shkelja e këtyre neneve. Përgjegjësia midis palëve është e kufizuar për dëmin aktual të pësuar. Dëmet me karakter ndëshkues (p.sh. dëmet që kanë për qëllim ndëshkimin e një pale për sjelljen e saj fyese) janë të përjashtuara specifikisht. Çdo palë do të jetë përgjegjëse për dëmet që i shkakton subjekteve të të dhënave nga çfarëdo shkelje e të drejtave të palës së tretë në këto dispozita. Kjo nuk ndikon në detyrimin e eksportuesit të të dhënave sipas ligjit për mbrojtjen e të dhënave të tij.

b) Palët pajtohen që një subjekt i të dhënave do të ketë të drejtë të zbatojë si palë e tretë përfutuese këtë nen dhe klauzolat I (b), I (ç), I (d), II (a), II (c), II (ç), II (ë), II (f), III (a), V, VI (ç) dhe VII kundër importuesit të të dhënave apo eksportuesit të të dhënave, për shkelje të detyrimeve të tyre kontraktuale përkatëse, në lidhje me të dhënat e tij personale, dhe të pranojnë juridiksionin për këtë qëllim në vendin e themelimit të eksportuesit të të dhënave. Në rastet e pretendimeve për shkelje nga importuesit e të dhënave, subjekti i të dhënave duhet, së pari t'i kërkojë eksportuesit të të dhënave që të marrë masat e duhura për të zbatuar të drejtat e tij kundër importuesit të të dhënave, dhe nëse eksportuesi i të dhënave nuk ndërmerr një veprim të tillë brenda një afati të caktuar (e cila në rrethana normale do të ishte një muaj), subjekti i të dhënave mund të zbatojë direkt të drejtat e tij kundër importuesit të të dhënave. Një subjekt i të dhënave ka të drejtë të procedojë drejtpërsëdrejti kundër një eksportuesi të të dhënave që ka dështuar në përpjekjet e tij për të përcaktuar që importuesi i të dhënave është në gjendje të përmbushë detyrimet e tij ligjore sipas këtyre klauzolave (eksportuesit e të dhënave duhet të kenë barrën për të provuar se ai mori masat e nevojshme).

IV. Ligji i aplikueshëm për klauzolat

Këto dispozita do të drejtohen nga ligji i vendit në të cilin eksportuesi i të dhënave është vendosur, me përjashtim të ligjeve dhe rregulloreve në lidhje me përpunimin e të dhënave personale nga importuesi i të dhënave në pikën II (ë), të cilat do të zbatohen vetëm nëse është zgjedhur kështu nga importuesi i të dhënave nën këtë klauzolë.

V. Zgjidhja e mosmarrëveshjeve me subjektet e të dhënave ose autoriteti

a) Në rast të një mosmarrëveshjeje ose pretendimi të bërë nga një subjekt i të dhënave ose autoritet në lidhje me përpunimin e të dhënave personale kundër ose të dyja palëve, palët do të informojnë njëra-tjetrën për çdo mosmarrëveshje ose kërkesë, dhe do të bashkëpunojnë me synimin për zgjidhjen e tyre në mënyrë miqësore dhe në kohën e duhur.

b) Palët bien dakord që t'i përgjigjen çdo procedure ndërmjetësimi jodetyruese të disponueshme, të nisur nga një subjekt i të dhënave ose nga një autoritet. Nëse ata nuk marrin pjesë në procedurë, palët duhet të njoftojnë (si me anë të telefonit apo mjeteve të tjera elektronike). Palët, gjithashtu, bien dakord që të marrin pjesë në ndonjë arbitrazh tjetër, ndërmjetësim ose procedura të tjera për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të zhvilluara për konfliktin e mbrojtjes së të dhënave personale.

c) Çdo palë do të pajtohet me një vendim të gjykatës kompetente të vendit të themelimit të eksportuesit të të dhënave apo të autoritetit, i cili është përfundimtar dhe ndaj të cilit nuk mund të bëhet asnjë ankesë e mëtejshme.

VI. Përfundimi

a) Në rast se importuesi i të dhënave është në shkelje të detyrimeve të tij, sipas këtyre dispozitave, atëherë eksportuesi i të dhënave mund të pezullojë përkohësisht transferimin e të dhënave personale deri sa shkelja është riparuar ose kontrata është ndërprerë.

b) Në rast se:

1. Transferimi i të dhënave personale tek importuesi i të dhënave është pezulluar përkohësisht nga eksportuesi i të dhënave, për më shumë se një muaj, në përputhje me paragrafin (a);

2. Pajtueshmëria e importuesit të të dhënave me këto dispozita do ta vinte atë në shkelje të detyrimeve ligjore në vendin e importit;

3. Importuesi i të dhënave është në shkelje të vazhdueshme dhe të konsiderueshme të detyrimeve të mara përsipër në bazë të këtyre klauzolave.

4. Vendimi përfundimtar që nuk mund të apelohej në gjykatën kompetente të shtetit eksportues të të dhënave të vendit të themelimit të eksportuesit të të dhënave apo të rregullave të autoritetit që e ka pasur një shkelje të klauzolave nga importuesi apo eksportuesi i të dhënave; ose

5. Kërkesa e paraqitur për administrimin ose mbylljen e importuesit të të dhënave, qoftë në kapacitetin e tij personal ose të biznesit, kërkesa, e cila nuk është refuzuar brenda periudhës që është parashikuar në ligj për refuzimin e kërkesave të tilla, është bërë urdhri i mbylljes, është caktuar një administrator mbi të gjitha pasuritë; është emëruar një administrator i besuar i falimentit, nëse importuesi i të dhënave është individ; një marrëveshje me një kompani vullnetare është filluar, apo ndonjë rast ekuivalent që ndodh në çdo juridiksion, eksportuesi i të dhënave, pa paragjykuar të drejtat e tjera, të cilat ai mund të ketë ndaj importuesit të të dhënave, ka të drejtë të kufizojë këto dispozita, dhe në këtë rast duhet të informohet autoriteti kur kjo kërkohet. Në rastet e parashikuara nga pikat (1), (2) ose (4) më lartë, importuesi i të dhënave, gjithashtu, mund të kufizojë këto dispozita.

c) Secila palë mund të përfundojë këto dispozita, në qoftë se (1) pas çdo vendimi pozitiv të Komisionit lidhur me mjaftueshmërinë në bazë të nenit 25 (6) të direktivës 95/46/EC (ose ndonjë tekst të zëvendësuar) është nxjerrë në lidhje me një vend (apo një sektor të saj), për të cilin të dhënat janë transferuar dhe përpunuar nga importuesi i të dhënave, ose (2) direktiva 95/46/EC (ose ndonjë tekst i zëvendësuar) bëhet drejtpërdrejt i zbatueshëm në një vend të tillë.

ç) Palët bien dakord që përfundimi i këtyre neneve në çdo kohë, në asnjë rrethanë dhe për çfarëdo arsye (përveç për përfundimin sipas klauzolës VI (c) nuk i përjashton ato nga detyrimet dhe/ose kushtet klauzolat për sa u përket përpunimit të të dhënave personale të transferuara.

VII. Variacion i këtyre klauzolave

Palët nuk mund të modifikojnë këto dispozita vetëm për të rinovuar çdo informacion në aneksin B. Në këtë rast ata do të informojnë autoritetin kur kërkohet. Kjo nuk përjashton palët nga dispozita shtesë komerciale kur kërkohet.

VIII. Përshkrimi i transferimit

Detajet e transferimit dhe të dhënat personale janë të specifikuara në aneksin B. Palët pajtohen që aneksi B, mund të përmbajë informacione sekrete biznesi, të cilat ata nuk do t'ua zbulojnë palëve të treta, përveç kur kërkohet me ligj ose në përgjigje të një agjencie rregullatore ose kompetente të qeverisë, ose siç kërkohet sipas klauzolës I (d). Palët mund të ekzekutojnë anekset shtesë për të mbuluar transferime të tjera, të cilat do t'i paraqiten autoritetit kur kërkohet.

Aneksi B në alternativë, mund të hartohet për të mbuluar transfertat e shumta.

Datë: _____

PËR IMPORTUESIN E TË DHËNAVE

PËR EKSPORTUESIN E TË DHËNAVE

ANEKSI A

PARIMET E PËRPUNIMIT TË TË DHËNAVE

1. Kufizimi i qëllimit: të dhënat personale mund të përpunohen dhe të përdoren ose për komunikim të mëtejshëm, vetëm për qëllimet e përshkruara në aneksin B, ose pas autorizimit të subjektit të të dhënave. Të dhënat nuk duhet të mbahen për një afat më të gjatë për qëllimin për të cilin ato janë grumbulluar.

2. Cilësia e të dhënave dhe proporcionaliteti: të dhënat personale duhet të jenë të sakta dhe, kur është e nevojshme të jenë të përditësuara. Të dhënat personale duhet të jenë të mjaftueshme, të përshtatshme dhe jo të tepërta në lidhje me qëllimet për të cilat ato janë transferuar dhe përpunohen më tej.

3. Transparenca: subjektet e të dhënave duhet të pajisen me informacionin e nevojshëm për të garantuar përpunimin e drejtë (informacione të tilla si rreth qëllimeve të përpunimit dhe për transferim), përveç, nëse ky informacion është dhënë nga eksportuesi i të dhënave.

4. Siguria dhe konfidencialiteti: kontrolluesit e të dhënave duhet të marrin masa organizative dhe teknike të sigurisë që të jenë të përshtatshme për rreziqet, të tilla si: kundër shkatërrimit aksidental ose të paligjshëm ose humbjes aksidentale, ndryshimit, përhapjes së paautorizuar ose aksesit, të paraqitur nga përpunimi. Çdo person që vepron nën autoritetin e kontrolluesit të të dhënave, duke përfshirë një përpunues, nuk duhet të përpunojë të dhëna, përveç rastit kur lejohen nga kontrolluesi i të dhënave.

5. E drejta e aksesit, korrigjimit, heqjes dhe kundërshtimit: siç parashikohet në nenin 12 të direktivës 95/46/EC, subjektet e të dhënave duhet, qoftë drejtpërdrejt ose nëpërmjet një pale të tretë, të jenë të pajisura me informacionin personal rreth atyre që një organizatë mban, me përjashtim të kërkesave që janë haptazi abuzive, të bazuara në intervale të paarsyeshme ose numri i tyre ose të përsëritura ose natyra sistematike, ose për të cilën aksesit nuk nevojitet sipas ligjit të vendit eksportues të të dhënave. Me kusht që autoriteti të ketë dhënë miratimin e tij paraprak, aksesit nuk mund të jepet kur ka të ngjarë të dëmtojnë seriozisht interesat e importuesit të të dhënave ose organizatave të tjera që kanë të bëjnë me importuesit e të dhënave dhe interesa të tilla nuk janë shkelur nga interesat për të drejtat dhe liritë themelore të subjektit të të dhënave. Burimet e të dhënave personale nuk duhet të identifikohen kur kjo nuk është e mundur nga përpjekjet e arsyeshme, ose kur të drejtat e personave të tjerë do të shkelen. Subjektet e të dhënave duhet të jenë në gjendje që informacionet personale rreth tyre t'i korrigjojnë, ndryshojnë ose fshijnë kur ato janë të pasakta ose janë përpunuar kundër këtyre parimeve. Nëse ka baza bindëse për të dyshuar legjitimitetin e kërkesës, organizata mund të kërkojë justifikime të mëtejshme para se të procedojë me korrigjimin, ndryshimin ose fshirjen. Njoftimi i ndonjë ndryshimi ose fshirjeje të palëve të treta, të cilave të dhënat u janë dhënë, nuk duhet bërë kur kjo përfshin një përpjekje joproporcionale. Një subjekt i të dhënave duhet të jetë në gjendje të kundërshtojë për përpunimin e të dhënave personale në lidhje me faktin nëse ka bazë ligjore bindëse që lidhet me situatën e tij të veçantë. Barra e provës për çdo refuzim i mbetet importuesit të të dhënave, dhe subjekti i të dhënave mund të kundërshtojë një refuzim gjithmonë para autoritetit.

6. Të dhënat sensitive: importuesi i të dhënave do të marrë masa shtesë (p.sh. në lidhje me sigurinë) që janë të nevojshme për mbrojtjen e të dhënave sensitive në përputhje me detyrimet e tij sipas klauzolës II.

7. Të dhënat e përdorura për qëllime të marketingut: Kur të dhënat janë përpunuar për qëllime të marketingut të drejtpërdrejtë, procedurat efektive duhet të ekzistojnë për t'i lejuar subjektit të të dhënave në çdo kohë “të zgjedhë” që të dhënat e tij të mos përdoren për qëllime të tilla.

8. Automatike: “vendimi i automatizuar” është një vendim nga eksportuesi i të dhënave ose importuesi i të dhënave, i cili prodhon efekte juridike në lidhje me një subjekt të të dhënave ose dukshëm ndikon në një subjekt të të dhënave dhe që është bazuar vetëm në përpunimin automatik të të dhënave personale, me qëllim që të vlerësojnë disa aspekte personale në lidhje me atë, si performancën e tij në punë, besueshmërinë, sjelljen etj. Importuesi i të dhënave nuk do të bëjë

9938

ndonjë vendim automatik në lidhje me subjektet e të dhënave, përveç kur:

a) 1. vendime të tilla janë bërë nga importuesi i të dhënave për të hyrë në një kontratë me subjektet e të dhënave; dhe

2. subjektit të të dhënave i është dhënë një mundësi për të diskutuar rezultatet e një vendimi përkatës të automatizuar me një përfaqësues të palëve të marrjes së vendimit të tillë, ose përndryshe për të bërë riprezantime këtyre palëve.

b) kur parashikohet ndryshe nga ligji i eksportuesit të të dhënave.

ANEKSI B
PËRSHKRIMI I TRANSFERTËS
(PËR T’U PLOTËSUAR NGA PALËT)

Subjektet e të dhënave

Transferimi i të dhënave personale ka të bëjë me kategoritë e mëposhtme të subjekteve të të dhënave:

.....
.....
.....
.....

Qëllimet e transferimit

Transferata bëhet për qëllimet e mëposhtme:

.....
.....
.....
.....

Kategoritë e të dhënave

Transferimi i të dhënave personale ka të bëjë me kategoritë e mëposhtme të të dhënave:

.....
.....
.....
.....

Marrësit

Transferimi i të dhënave personale mund t’u bëhet vetëm marrësve ose kategorive të mëposhtme të marrësve:

.....
.....
.....
.....

Të dhëna sensitive (nëse është i përshtatshëm)

Transferimi i të dhënave personale ka të bëjë me kategoritë e mëposhtme të të dhënave sensitive:

.....
.....
.....
.....

Informacion regjistrimi i mbrojtjes së të dhënave të eksportuesit të të dhënave

.....
.....
.....
.....

Informacion i përdorshëm shtesë (kohëzgjatja e ruajtjes dhe informacionet e tjera të përshtatshme)

.....
.....
.....
.....

Pikat e kontaktit për nevoja të mbrojtjes së të dhënave

IMPORTUESI I TË DHËNAVE

EKSPORTUESI I TË DHËNAVE

UDHËZIM
Nr.2, datë 25.2.2010

**PËR DETYRIMET E KONTROLLUESVE DHE PËRPUNUESVE PËRPARA SE TË
PËRPUNOJNË TË DHËNAT PERSONALE**

Mbështetur në shkronjën “c” të pikës 1 të nenit 30 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Të gjithë kontrolluesit publikë dhe privatë, përpara se të kryejnë përpunimin e të dhënave personale (që nënkupton çdo veprim që kryhet plotësisht ose jo me mjete automatike, me të dhënat personale, si: grumbullimi, regjistrimi, ruajtja, renditja, përshtatja, ndreqja, këshillimi, shfrytëzimi, përdorimi, bllokimi, fshirja ose shkatërrimi apo çfarëdo veprim tjetër, si dhe transmetimi i të dhënave).

1.1 Marrin masa organizative dhe teknike të përshtatshme për mbrojtjen e të dhënave personale nga shkatërrime të paligjshme, aksidentale, humbje aksidentale, për të mbrojtur aksesin ose përhapjen nga persona të paautorizuar, veçanërisht kur përpunimi i të dhënave bëhet në rrjet, si dhe nga çdo formë tjetër e paligjshme e përpunimit. Masa të tilla janë:

- udhëzimi i të gjithë operatorëve, pa përjashtim, për detyrimet që kanë, në përputhje me këtë ligj dhe rregulloret e brendshme për mbrojtjen e të dhënave, përfshirë edhe rregulloret për sigurinë e të dhënave;

- hyrja në të dhënat dhe programet vetëm nga personat e autorizuar, të cilët janë të detyruar të ruajnë konfidencialitetin;

- përcaktimi i funksioneve ndërmjet njësive organizative dhe operatorëve për përdorimin e të dhënave;

- përdorimi i të dhënave me urdhër të njësive organizative ose të operatorëve të autorizuar;

- ndalimi i hyrjes në mjediset e kontrolluesit ose të përpunuesit të të dhënave të personave të paautorizuar;

- ndalimi i hyrjes në mjetet e arkivimit dhe përdorimi i tyre nga persona të paautorizuar;

- vënia në punë e pajisjeve të përpunimit të të dhënave vetëm me autorizim dhe çdo mjet, të sigurohet me masa parandaluese ndaj vënies së autorizuar në punë;

- regjistrimi dhe dokumentimi i modifikimeve, korrigjimeve, fshirjeve, transmetimeve etj.

Të dhënat personale duhet të mbahen të sigurta dhe të mos keqpërdoren apo korruptohen në ndonjë mënyrë. Siguria ka të bëjë me marrjen e masave fizike, si dhe me organizimin e punës në mënyrë të tillë që risku të minimizohet, duke u siguruar që personeli të mund të shohë të dhëna vetëm kur kjo është e nevojshme që ata të kryejnë punën e tyre në mënyrën e duhur dhe duke e trajnuar personelin në lidhje me çfarë duhet dhe nuk duhet të bëjë.

2. Kontrolluesit, përpunuesit dhe personat që gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre përpunojnë të dhëna personale, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të funksionit. Këto të dhëna nuk përhapen, përveç rasteve të parashikuara në nenin 28 të ligjin nr.9887, datë 10.3.2008.

Ata nuk duhet t'i bëjnë me dije ndonjë personi të paaautorizuar të dhënat personale, të cilat i shohin apo i mësojnë gjatë punës. Detyrimi për ruajtjen e konfidencialitetit nuk mbaron kur personat nuk ushtrojnë më funksionet e tyre. Thyerja e detyrimit të konfidencialitetit përbën vepër penale të parashikuar nga neni 123 i Kodit Penal.

3. Zbatimin nga kontrolluesit të kërkesave për mbrojtjen e të dhënave personale në të gjitha përpunimet automatike ose me mjete të tjera të të dhënave, të cilat bazohen në:

- përpunimin në mënyrë të ndershme, të drejtë dhe të ligjshme;
- grumbullimin për qëllime specifike, të përcaktuara qartë, e legjitime dhe në përpunimin në përputhje me këto qëllime;
- të dhënat duhet të jenë të mjaftueshme, të lidhen me qëllimin e përpunimit dhe të mos e tejkalojnë këtë qëllim;
- saktësinë nga ana faktike dhe, kur është e nevojshme bën përditësimin e kryerjen e çdo veprimi për të siguruar që të dhënat e pasakta e të parregullta të fshihen apo të ndryshohen;
- mbajtjen në atë formë, që të lejojë identifikimin e subjekteve të të dhënave për një kohë, por jo më tepër sesa është e nevojshme për qëllimin, për të cilin ato janë grumbulluar ose përpunuar më tej.

4. Zbatimin nga kontrolluesit të detyrimit të parashikuar në nenin 6 të ligjit, se të dhënat personale përpunohen vetëm:

- nëse subjekti i të dhënave personale ka dhënë pëlqimin ("Pëlqim" është deklarata specifike, e dhënë me vullnet të lirë nga subjekti i të dhënave personale për përpunimin e të dhënave të tij.);
- për hartimin dhe përmbushjen e kontratave, në të cilat subjekti i të dhënave personale është palë;
- për të mbrojtur interesat jetikë të subjektit të të dhënave;
- për përmbushjen e një detyrimi ligjor të kontrolluesit;
- për kryerjen e një detyre ligjore me interes publik ose ushtrimin e një kompetence të kontrolluesit ose të një pale të tretë, së cilës i janë përhapur të dhënat;
- për ndjekjen e interesave legjitime të kontrolluesit ose të një pale të tretë, së cilës i janë përhapur të dhënat, përveç kur këta interesa mbizotërojnë mbi interesat për mbrojtjen e të drejtave dhe të lirive themelore të subjektit të të dhënave.

5. Zbatimin nga kontrolluesit të kërkesave të nenit 7 të ligjit, për përpunimin e të dhënave sensitive vetëm nëse:

- subjekti i të dhënave ka dhënë pëlqimin, që mund të revokohet në çdo çast dhe e bën të paligjshëm përpunimin e mëtejshëm të të dhënave;
- është në interesin jetik të subjektit të të dhënave ose të një personi tjetër (përfaqësuesi ligjor) kur subjekti i të dhënave është fizikisht ose mendërisht i paaftë për të dhënë pëlqimin e vet;
- autorizohet nga autoriteti përgjegjës për një interes të rëndësishëm publik;
- lidhet me të dhëna, që janë bërë haptazi publike nga subjekti i të dhënave ose është i nevojshëm për ushtrimin apo mbrojtjen e një të drejte ligjore;
- të dhënat përpunohen për kërkime shkencore ose statistikore;
- të dhënat kërkohen për qëllime të mjekësisë parandaluese, diagnostikimit mjekësor, sigurimit të kujdesit shëndetësor, kurimit, menaxhimit të shërbimeve të kujdesit shëndetësor dhe përdorimi i tyre kryhet nga personeli mjekësor ose persona të tjerë, që kanë detyrimin për ruajtjen e fshehtësisë;
- të dhënat përpunohen nga organizatat jofitimprurëse politike, filozofike, fetare ose sindikaliste, për qëllime të veprimtarisë së tyre të ligjshme, vetëm për anëtarët, sponsorizuesit ose personat e tjerë, që kanë lidhje me veprimtarinë e tyre. Këto të dhëna nuk u bëhen të ditura një pale të tretë, pa pëlqimin e subjektit të të dhënave, përveç kur parashikohet ndryshe në ligj;

- përpunimi është i nevojshëm për përmbushjen e detyrimit ligjor dhe të të drejtave specifike të kontrolluesit në fushën e punësimit, në përputhje me Kodin e Punës. Me përjashtim të rasteve të parashikuara më sipër, ndalohet përpunimi i të dhënave, që zbulojnë origjinën racore ose etnike, mendimet politike, anëtarësinë në sindikata, besimin fetar apo filozofik, dënimet penale, si dhe shëndetin dhe jetën seksuale.

6. Kontrolluesit, përpara përpunimit të të dhënave për të cilat nevojitet autorizim, të marrin masa për ta siguruar atë pranë Zyrës së Komisionerit. Autorizimi i komisionerit kërkohet për:

- përpunimin e të dhënave sensitive, sipas shkronjës “c” të pikës 2 të nenit 7 të ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale (autorizim i komisionerit për përpunimin e të dhënave sensitive);
- përpunimin e të dhënave personale, sipas pikës 1 të nenit 9 të ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale (transferimi ndërkombëtar i të dhënave).

Nëse përpunimi i të dhënave, sipas pikës 1 të nenit 24 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008, autorizohet nga një dispozitë ligjore, nuk kërkohet autorizim nga komisioneri.

Për të dhënat që kërkohet autorizim, merret vendim i veçantë dhe pasqyrohet në regjistrin që administrohet nga komisioneri, i cili është i hapur për njohje për çdo person.

7. Zbatimin nga kontrolluesit të detyrimit që kur mbledhin të dhëna personale, të informojnë subjektin e këtyre të dhënave në përputhje me nenin 18 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

Në këtë informacion duhet të përcaktohen:

- emri dhe adresa e kontrolluesit;
- të dhënat personale që do të përpunohen;
- qëllimi i përpunimit; dhe
- çdo informacion tjetër i nevojshëm për të garantuar përpunimin e drejtë e të ligjshëm të të dhënave personale.

Të dhënat mund të mblidhen nëpërmjet transmetimit nga një përpunim tjetër, i kryer nga i njëjti kontrollues ose kontrollues tjetër. Në këto raste, informacioni nuk do të jepet kur përpunimi i të dhënave është parashikuar nga ligji, kur është e pamundur dhënia e informacionit, për shkak se nuk mund të gjendet subjekti i të dhënave, ose kur të dhënat përpunohen sipas pikës 1 të nenit 10 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008, kur të dhënat përpunohen për qëllime shkencore dhe statistikore.

8. Detyrimin për të kryer vetë kontrolluesi ose me kërkesë të subjektit të të dhënave korrigjimin ose fshirjen e të dhënave personale në përputhje me nenin 19 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

9. Detyrimin e kontrolluesit për të njoftuar për përpunimin e të dhënave personale për të cilat është përgjegjës në përputhje me nenin 21 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

10. Kontrolluesit nisin përpunimin sapo njoftimi të jetë bërë dhe nuk kanë detyrimin që të presin përgjigjen e komisionerit. Për përpunimin e të dhënave sensitive dhe transferimin ndërkombëtar, për të cilat kërkohet autorizim sipas pikës 6 të këtij udhëzimi, përpunimi i të dhënave mund të fillojë vetëm pas marrjes së autorizimit nga komisioneri.

11. Detyrimin e kontrolluesit për të zbatuar të drejtat e subjektit të të dhënave të parashikuara në ligj, të përmendura më poshtë:

Të drejtën për akses, të drejtën për të kërkuar korrigjim e fshirje, vendimmarrja automatike, të drejtën për të kundërshtuar, të drejtën për t'u ankuar dhe të drejtën për të kërkuar kompensimin e dëmit.

12. Detyrimin e të gjithë kontrolluesve publikë dhe privatë për të bashkëpunuar me komisionerin në përputhje me nenin 32 të ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale.

13. Kontrolluesit duhet të kërkojnë nga përpunuesit zbatimin e detyrimeve të përcaktuara në kontratë:

- të përpunojnë të dhënat vetëm në përputhje me udhëzimet e kontrolluesit, e të mos i transmetojnë ato, përveç kur ka marrë udhëzim nga kontrolluesi;
- të marrin të gjitha masat e sigurisë, sipas ligjit dhe të punësojnë operatorë, të cilët kanë detyrimin për ruajtjen e fshehtësisë;

- të krijojnë, në marrëveshje me kontrolluesin, kushtet e nevojshme teknike dhe organizative për përmbushjen e detyrimeve të kontrolluesit, për të siguruar të drejtat e subjekteve të të dhënave personale;

- t'i dorëzojnë kontrolluesit, pas përfundimit të shërbimit të përpunimit, të gjitha rezultatet e përpunimit dhe dokumentacionit, që përmban të dhëna ose t'i mbajnë apo t'i shkatërrojnë ato me kërkesë të kontrolluesit;

- të vendosin në dispozicion të kontrolluesit të gjithë informacionin e nevojshëm, për të kontrolluar përputhshmërinë me detyrimet që rrjedhin sipas shkronjave të mësipërme.

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.3, datë 5.3.2010

MBI SISTEMIN E VIDEO-SURVEJIMIT NË NDËRTESA, LOKALE E AMBIENTE TË
NDRYSHME

Mbështetur në shkronjën “c” të pikës 1 të nenit 30 dhe shkronjave “ç” e “f” të pikës 1 të nenit 31 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Një nga mjetet e rëndësishme të përpunimit të të dhënave personale është dhe video-survejsimi (regjistrim me kamera). Përdoruesit e këtij mjeti konsiderohen se përpunojnë të dhëna me anë të këtij mjeti nëse përveç imazheve të kapura nga vetë video-survejuese kanë regjistruar ose grumbulluar informacione në pajisje regjistrimi dhe në të njëjtën kohë regjistrimet, ose informacioni i zgjedhur, që përbën një sjellje të caktuar, shërben për identifikimin e individëve.

2. Të dhënat e ruajtura në një pajisje regjistrimi, imazhe apo tinguj, janë të dhëna personale, me kusht që një individ të mund të identifikohet drejtpërdrejt apo tërthorazi në bazë të këtyre regjistrimeve (p.sh. informacion nga imazhi ose prej regjistrimeve të mundshme të tingujve, kur në mënyrë të tërthortë identifikohet një person). Një individ është i identifikueshëm, nëse imazhi në të cilën ai është regjistruar zbulon shenjat e tij dalluese (sidomos fytyrën e tij) dhe mundëson identifikimin e plotë të tij kur këto karakteristika krahasohen me të dhëna të tjera në dispozicion. Një e dhënë personale në tërësinë e saj përbëhet nga ata faktorë identifikues që bëjnë të mundur lidhjen e një personi të caktuar me një sjellje të kapur nga një sistem video-survejsimi.

3. Përpunimi i të dhënave personale me anë të një sistemi të kamerave regjistruese të video-survejsimit është i ligjshëm:

a) për përmbushjen e detyrave të përcaktuara me ligj të veçantë; Në këto raste është e nevojshme që të respektohen dispozitat e ligjit në fjalë.

b) me pëlqimin e subjektit të të dhënave, por praktikisht kjo është e mundshme vetëm në raste shumë të kufizuara, atëherë kur identifikimi i një grup personash që janë brenda zonës së kamerës bëhet në mënyrë të qartë;

c) pa pëlqimin e subjektit, por gjithnjë duke respektuar kriteret e përcaktuara në nenin 6 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale” (më tej do të quhet “ligji”).

4. Detyrimet e një kontrolluesi, i cili operon me një sistem të kamerave regjistruese të video-survejsimit, janë:

a) Sistemi i kamerave regjistruese të video-survejimit nuk duhet të teprojë ndërhyrjen në jetën private të individëve. Një sistem video-regjistrimi në thelb mund të instalohet, nëse qëllimi nuk mund të arrihet në një mënyrë tjetër (një pronë, për shembull, mund të mbrohet nga vjedhjet me kyç). Për më tepër, instalimi i një sistemi video-regjistrimi nuk është i pranueshëm në dhoma që përdoren ekskluzivisht për qëllime private (p.sh. tualete, dushe, zhveshje). Është e mundur t'u ofrohet subjekteve të të dhënave mundësia për të zgjedhur midis alternativave, si për shembull, të monitorohen dhomat e zhveshjes së një pishine, me kusht që të lihet një hapësirë e rezervuar për ndërrimin, e cila nuk është e monitoruar.

b) Qëllimi i regjistrimit duhet të specifikohet qartë dhe të jetë në përputhje me interesat ligjorë të kontrolluesit (p.sh. mbrojtja e pronës nga vjedhjet). Regjistrimet mund të përdoren vetëm për hetimin e një ngjarjeje që ka sjellë dëmtimin e këtyre interesave të mbrojtura me ligj. Legjitimiteti i përdorimit të regjistrimeve për qëllime të tjera duhet të jetë i kufizuar për një interes të rëndësishëm publik, p.sh. luftën kundër kriminalitetit.

c) Periudha e mbajtjes së regjistrimit duhet të jetë e përcaktuar. Periudha e mbajtjes së të dhënave nuk duhet të kalojë kufirin maksimal të afatit të lejuar, për përmbushjen e qëllimit të video-survejimit. Të dhënat duhet të ruhen brenda një harku kohor, për shembull, njëzet e katër orë, nëse një pronë ruhet vazhdimisht, ose për një periudhë më të gjatë por jo më tepër se 7 (shtatë) ditë dhe pas kalimit të kësaj periudhe të dhënat duhet të fshihen (këto periudha kohore justifikohen të shtuara vetëm me përfshirjen në to të ditëve të pushimit dhe festave). Kjo nuk vlen për regjistrimet e bëra nga policia në përputhje me një ligj të veçantë. Vetëm në rastin e ekzistencës së një aksidenti sigurie, të dhënat duhet t'u jepen autoriteteve ekzekutive, gjykatave ose institucioneve të tjera të ngjashme.

ç) Masat e sigurisë duhet të jenë të tilla, në mënyrë që të mbrohen sistemet e regjistrimit, mënyrat e transferimit dhe mjetet transmetuese, në të cilin gjenden regjistrimet duke i mbrojtur nga akseset e paautorizuara apo aksidentale, ndryshimi, shkatërrimi, humbja ose përpunimi i paautorizuar.

d) Të dhënat personale të mbahen të sigurta dhe të mos keqpërdoren apo korruptohen në ndonjë mënyrë. Siguria nuk ka të bëjë vetëm me marrjen e masave fizike, megjithëse këto janë shumë të rëndësishme. Siguria gjithashtu ka të bëjë me organizimin e punës, në një mënyrë të tillë që risku të minimizohet, për shembull, duke siguruar që personeli të mund t'i shohë të dhënat vetëm kur kjo është e nevojshme që ata të kryejnë punën e tyre në mënyrën e duhur dhe duke e trajnuar personelin në lidhje me çfarë duhet dhe nuk duhet të bëjë.

dh) Subjektet e të dhënave duhet të informohen qartësisht që një sistem video-regjistrimi është në veprim, duke vendosur njoftimin e shkruar në hapësirën e monitoruar me përjashtim të rastit kur një e drejtë e veçantë dhe detyrimet që rrjedhin nga një ligj i veçantë janë duke u ushtruar.

e) Të drejtat e tjera të subjektit të të dhënave duhet të garantohen, përkatësisht e drejta për akses dhe e drejta që të kundërshtojnë përpunimin e tyre.

ë) Përpunimi i të dhënave personale duhet të njoftohet pranë Zyrës së Komisionerit, përjashtuar rastet e parashikuara në pikën 2 dhe 3 të nenit 21 të ligjit.

f) Instalimi dhe përdorimi i sistemit të video-survejimit duhet të bëhet në atë formë që përpunimi i të dhënave të kryhet në përputhje me të drejtat themelore të njeriut, të drejtën për privatësi dhe të drejtën për jetë private dhe familjare. Këto të drejta janë të mbrojtura nga neni 12 i Kartës së të Drejtave dhe Lirive Themelore dhe nga neni 8 i Konventës Europiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut, si dhe ligjin për mbrojtjen e të dhënave personale.

g) Një sistem video-survejimi dhe lidhja me ndërhyrjen në jetën private konsiderohet i arsyeshëm ose i përshtatshëm për të arritur objektivat e kontrolluesit, por gjithmonë pa cenuar mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të individëve.

gj) Interpretimi korrekt i konceptit të privatësisë. Koncepti i privatësisë dhe jeta private familjare, nuk zbatohet vetëm në hapësira, të tilla si: dhoma gjumi, tualete, ose hyrje në apartament ose ndërtesë. Privatësia kupton një sferë të caktuar të paprekshmërisë për individët dhe të afërmit e tyre, që i rrethon kudo që ata mund të jenë. Në një hapësirë të nevojshme të afërt, si një apartament banimi ku një person jeton dhe harxhon pjesën më të madhe të jetës së tij, shkalla e privatësisë është padyshim e madhe.

h) Kontrolluesit dhe përpunuesit (personat e autorizuar) që vihen në dijeni me të dhënat e përpunuara nëpërmjet sistemit të video-survejit, gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të funksionit apo mbledhjes së të dhënave. Këto të dhëna nuk përhapen, përveç rasteve të parashikuara në ligj.

5. Kontrolluesit duhet të zbatojnë rregullat e mëposhtme për vendosjen e sistemit të video-survejit në godinat zyrtare ose të biznesit, ambientet e punës dhe godinat e banimit.

a) Sektori publik dhe ai privat mund të vendosin video-survejime në hyrje të godinës zyrtare ose të biznesit, nëse kjo është e nevojshme për sigurinë e njerëzve dhe të pronës, për të siguruar dhe mbikëqyrur hyrjet dhe daljet në ndërtesë, ose nëse nga natyra e punës ka një kërcënim potencial për punëdhënësit.

1. Vendimi në këtë rast mund të merret nga organi kompetent zyrtar, drejtuesi i zyrës ose nga persona të tjerë kompetentë.

2. Vendimi duhet të jetë i shkruar dhe duhet të shpjegojë arsyet pse do të futet në përdorim video-surveji.

3. Video-surveji mund të vendoset edhe nga rregullimet e ligjit ose akteve të tjera.

4. Të gjithë punonjësit që punojnë nën vëzhgimin e kamerave duhet të njoftohen nga punëdhënësi me shkrim.

5. Sistemi i të dhënave të vëzhgimit/survejit duhet të përmbajë regjistrime të individëve (imazhin, zërin), datën dhe kohën e hyrjeve dhe daljeve nga ndërtesa, emrin dhe mbiemrin e personit, adresën e rezidencës së përhershme ose të përkohshme, punësimin, numrin dhe tipin e dokumentit personal (të identifikimit) dhe arsyet e hyrjes.

b) Kamerat e sigurisë në ambientet e punës vendosen vetëm nën kushtet dhe mënyrën e parashikuar nga ligji.

1. Ato mund të vendosen në raste të veçanta, kur nevojitet mbrojtja e sigurisë së njerëzve dhe pronës, për të mbrojtur të dhënat sekrete ose sekretet tregtare dhe kur ky qëllim nuk mund të arrihet me mënyra të tjera më të arsyeshme.

2. Kamerat e sigurisë mund të vendosen vetëm në ambientet e punës që duhen vëzhguar për arsye sigurie.

3. Është e ndaluar të monitorohen në ambientet e punës, veçanërisht dollapët, sirtarët, ashensori dhe ambientet sanitare.

4. Paraprakisht, për vendosjen dhe funksionimin e video-regjistrimit, punëdhënësit e sektorit publik dhe të sektorit privat duhet të konsultohen me përfaqësuesin e sindikatës së punëtorëve, si dhe duhet të njoftohen punonjësit që ambientet survejohen me kamera.

c) Kamerat e sigurisë në godinat me apartamente banimi, vendosen me konsensusin/pëlqimin e shkruar të më shumë se 70% të pronarëve të tyre.

1. Kamerat e sigurisë (video-survejit) në godinat e banimit (pallatet) vendosen vetëm për të mbrojtur sigurinë e njerëzve dhe të pronës.

2. Në këto raste lejohet vetëm monitorimi i hyrjeve, daljeve dhe hapësirave të zakonshme.

3. Është e ndaluar të vëzhgohen me kamera sigurie banorët e apartamenteve, veprimtaritë/aktivitetet e pronarëve të apartamenteve, ose hyrjet në apartamente të veçanta.

4. Është e ndaluar të mundësohet kontrollimi i regjistrimeve nëpërmjet televizorëve të brendshëm (individual), televizioneve publike, internetit, ose me mënyra të tjera të telekomunikimit, të afta për të transmetuar këto regjistrime.

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.4, datë 16.3.2010

PËR MARRJEN E MASAVE TË SIGURISË SË TË DHËNAVE PERSONALE NË
VEPRIMTARINË E FUSHËS SË ARSIMIT

Mbështetur në shkronjën “f” të pikës 1 të nenit 31 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

Marrjen e masave të sigurisë dhe sensibilizimit për mbrojtjen e të dhënave personale në fushën e arsimit:

1. Në fushën e arsimit të dhënat personale mblidhen drejtpërdrejt nga subjekti i të dhënave ose personat, të cilët i kanë në ngarkim.

Subjekti i të dhënave personale është çdo subjekt që i përpunohen të dhënat, si nxënësit, studentët dhe të gjitha ato subjekte që kanë aplikuar në institucion. Të dhënat personale mblidhen edhe nga personat që i kanë në ngarkim, të cilët mund të jenë prindërit ose kujdestarët e përcaktuar me anë të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

2. Subjekti i të dhënave ka të drejtë të informohet në lidhje me të dhënat, të cilat i përpunohen përfshirë edhe transferimin.

Informimi i subjektit të të dhënave përfshin qëllimin e përpunimit, kategoritë e marrësve, si dhe çdo informacion tjetër që është i nevojshëm për të garantuar përpunimin e drejtë dhe të ligjshëm të të dhënave.

3. Nevojiten metoda të qarta në lidhje me përpunimin dhe mbrojtjen e të dhënave që kanë të bëjnë me sëmundje, aftësi të kufizuara, vizita mjekësore, konsultime psikologjike, edukative etj.

3.1. Metodatat përfshijnë përcaktimin e një vendi të sigurt, ku të mbahen këto të dhëna dhe ku aksesimi i tyre (i të dhënave) të jetë vetëm për personat e autorizuar. Në rast përpunimi automatik, metodatat parashikojnë, printimin dhe skanimin vetëm në pajisje të dedikuara dhe jo të përbashkëta dhe kopjimi të realizohet vetëm në rastet e nevojshme. Në rast transferimi të dhënat të shifrohen.

3.2. Raportet apo evidencat individuale të përgatitura dhe të mbajtura nga specialistët që u përkasin fushave të përmendura në pikën 3 për efekt të veprimtarisë së punës së tyre, përjashtohen të jepen për informacione që kërkohen nga eprorët përkatës, nxënësit, prindërit, mësuesit, si dhe palëve të treta duke bërë vlerësimet rast pas rasti.

4. Duhet të përcaktohet qartë koha e mbajtjes së të dhënave dhe fshirja e tyre nëse nuk janë më të nevojshme.

Koha e mbajtjes së të dhënave do të jetë për sa është e nevojshme përmbushja e qëllimit. Në momentin kur të dhënat nuk janë më të nevojshme, ato duhet të shkatërrohen duke mbajtur parasysh nevojën për sigurinë e duhur.

5. Etika është një element shumë i rëndësishëm gjatë përpunimit të të dhënave e për këtë është e domosdoshme që palët e interesuara të inkurajojnë sjellje të kulturës së sigurisë.

Sjellja e kulturës së sigurisë është zbatimi i parimit të konfidencialitetit, që do të thotë se kontrolluesit, përpunuesit dhe personat që vihen në dijeni me të dhënat e përpunuara, gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të funksionit. Thyerja e detyrimit të konfidencialitetit përbën vepër penale të parashikuar në Kodin Penal (neni 123 i Kodit Penal).

6. Vlerësimi i rreziqeve duhet të marrë parasysh faktorë, si: mundësitë teknike, kostot, sensitivitetin e të dhënave dhe probabilitetin e përçarjes së sistemeve.

Vlerësimi i rreziqeve kryhet me qëllim marrjen e masave për të minimizuar nxjerrjen, përhapjen apo çdo veprim tjetër që bie ndesh me ligjin gjatë përpunimit të të dhënave. Minimizimi kërkon kosto për të pasur nivele të larta teknike (pajisje) etj.

7. Politikat dhe procedurat duhet të kenë për bazë rivlerësimin periodik të sigurisë.

8. Mbrojtja e të dhënave personale realizohet përveç të tjerave, edhe me marrjen e masave të sigurisë, si më poshtë:

a) Të instalohet dhe përditësohen antiviruset dhe barrierat mbrojtëse, të cilat kontrollojnë kompjuterët;

b) Të përditësohet sistemi operativ dhe të shkarkohen versionet e fundit të programeve;

c) Të lejohet akses i stafit vetëm në ato materiale që i duhen për të kryer detyrën;

ç) Të bëhet kujdes në përdorimin e politikave të fjalëkalimeve;

d) Të shifrohet çdo lloj informacioni, i cili mund të krijojë dëme nëse përhapet;

dh) Të specifikohen procedurat e rimëkëmbjes në rast dëmtimi.

9. Ndërgjegjësimi është mjeti i parë në radhë, në mbrojtjen e të dhënave personale. Kjo arrihet duke informuar në mënyrë periodike nxënësit, mësuesit, prindërit etj., lidhur me mbrojtjen e të dhënave, si dhe duke zhvilluar seminare mbi këtë temë nga persona kompetent p.sh., nga sektori i IT-së. Dështimet e sigurisë mund të sjellin pasoja shumë të dëmshme subjekteve të të dhënave.

10. Stafi, si në rolet individuale ashtu edhe në grup, gjatë përpunimit të të dhënave duhet të shqyrtojë nëse politikat, praktikat, masat dhe procedurat janë në përputhshmëri me parimet e mbrojtjes së të dhënave personale.

11. Transferimi i të dhënave personale të nxënësve, prindërve, stafit edukativ dhe administrativ ndërmjet shkollave dhe organeve përgjegjëse lejohet vetëm nëse kjo është e nevojshme për përmbushjen e detyrave që përcakton legjislacioni përkatës.

12. Transferimi i të dhënave personale të individëve ose organizatave private duhet të bëhet vetëm nëpërmjet pëlqimit të subjektit në përputhje me qëllimin për të cilin ato janë mbledhur.

Pëlqimi mund të jetë i nënkuptuar, nëpërmjet plotësimit të formularit të aplikimit ose me deklaratë me shkrim. Pëlqimi duhet të jepet i lirë, duhet të jetë i informuar, i ligjshëm dhe me mirëbesim.

13. Marrësi i të dhënave nëse do të transferojë të dhënat për qëllim ndryshe nga ai i kërkuar duhet të kërkojë një pëlqim të ri, të shprehur qartë nga subjekti i të dhënave. Marrësi i të dhënave është institucioni që i jepet të dhëna personale.

Nëse do të transferohen të dhëna personale për një qëllim të ndryshëm nga ai i përcaktuar, atëherë duhet të sigurohet që qëllimi i ri të plotësojë të gjitha parimet për mbrojtjen e të dhënave personale. Parimet përfshijnë: përpunimin në mënyrë të ndershme, të drejtë e të ligjshëm të të dhënave personale, duke garantuar e respektuar të drejtat dhe liritë themelore të njeriut dhe, në veçanti të drejtën e ruajtjes së jetës private.

14. Çdo veprim transferimi duhet të regjistrohet dhe të dokumentohet në një regjistër. Këto veprime duhet të kryhen në përputhje me vendimin e komisionerit për mbrojtjen e të dhënave personale bazuar në pikën 6 të nenit 27 “Procedurat e administrimit të regjistrimit të të dhënave, hedhjes së të dhënave, të përpunimit dhe nxjerrjes së tyre”.

Parashikuar në pikën 2 të nenit 4 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, për zbatimin e këtij udhëzimi, ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë të sektorit të arsimit.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.5, datë 26.5.2010

**PËR RREGULLAT THEMELORE NË LIDHJE ME MBROJTJEN E TË DHËNAVE
PERSONALE NË SISTEMIN E KUJDESIT SHËNDETËSOR**

Mbështetur në nenin 27 pika 2/c dhe nenin 30 pika 1/c të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale
UDHËZON:

1. Në veprimtarinë e sistemit të kujdesit shëndetësor nga ofruesit dhe profesionistët e kujdesit shëndetësor është i detyrueshëm respektimi i detyrimit të ruajtjes së konfidencialitetit të të dhënave personale në përputhje me kriteret e përpunimit të këtyre të dhënave sipas ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

2. Profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të respektojnë tri parimet kryesore të mëposhtme të konfidencialitetit në sistemin e kujdesit shëndetësor:

a) Çdo pacient ka të drejtën themelore të privatësisë dhe konfidencialitetit të informacionit të tij shëndetësor.

b) Çdo pacient ka të drejtën e kontrollit mbi përhapjen e informacionit të tij shëndetësor, nëpërmjet dhënies ose tërheqjes së pëlqimit, të shprehur qartë.

c) Për çdo përhapje jokonsensuale të informacionit konfidencial nga profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të mbahet parasysh domosdoshmëria e përhapjes, proporcionaliteti dhe rreziqet shoqëruese.

3. Profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të respektojnë kërkesat e pacientëve për akses ndaj informacionit të tyre shëndetësor dhe të përmbushin detyrimet e tyre ligjore, sipas neneve 12 dhe 18 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

4. Profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të sigurojnë që pacientët dhe/ose përfaqësuesit e tyre ligjorë të informohen në mënyrën e duhur mbi nevojat (ose kërkesat) e pacientit për informacion në lidhje me:

- llojin e informacionit që është regjistruar dhe mbajtur;
- qëllimet për të cilat informacioni është regjistruar dhe mbahet;
- çfarë masash mbrojtjeje janë marrë për të siguruar mospërhapjen e informacionit të tyre;
- çfarë lloji shkëmbimi informacioni ndodh zakonisht;
- çfarë mundësish kanë në dispozicion të tyre për të përcaktuar mënyrën sesi informacioni i tyre mund të përdoret dhe përhapet (ose komunikohet);
- të drejtat e tyre për akses dhe kur është e nevojshme për të korrigjuar dhe përditësuar informacionin rreth tyre brenda të dhënave shëndetësore (neni 19 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008);
- dispozitat ligjore specifike të vendit apo parimet mbi të cilat bazohet përhapja e informacionit të pacientëve.

5. Pacienti jep pëlqimin e tij/saj të shprehur për përpunimin dhe zbulimin e të dhënave personale që kanë lidhje me kujdesin e tyre shëndetësor. Për të dhënat, pëlqimi duhet të jetë i qartë dhe i shprehur. Pëlqimi mund të jetë i nënkuptuar, pra nëpërmjet plotësimit të formularit të aplikimit ose me deklaratë me shkrim, e cila është një provë e qartë dhe e shprehur e pëlqimit. Pëlqimi duhet të jepet i lirë, pasi pacienti të jetë i informuar në mënyrë të ligjshme dhe me mirëbesim.

6. Në rastin e përdorimeve dytësore të informacionit personal të pacientit që nuk kanë lidhje të drejtpërdrejtë me kujdesin e tyre shëndetësor (p.sh., për qëllime studimi në fushën e shëndetit publik) pëlqimi i shprehur i pacientit ose përfaqësuesit të tij ligjorë duhet, aty ku është e mundur, të sigurohet para fillimit të përdorimit dytësor të informacionit të tyre personal (neni 10 dhe neni 6 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008).

7. Vetëm pacienti është kompetent për dhënien e pëlqimit (neni 6 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008). Në rastet e pacientëve të mitur, të cilët nuk janë në gjendje për të dhënë pëlqimin, atëherë pëlqimi jepet nga përfaqësuesit ligjorë (prindi apo kujdestari ligjor i të miturit).

8. Në rastet e personave të cilëve me vendim gjyqësor të formës së prerë iu është hequr ose kufizuar zotësia për të vepruar dhe nuk janë në gjendje për të dhënë pëlqimin atëherë pëlqimi jepet nga përfaqësuesit ligjorë (prindi apo kujdestari ligjor).

9. Në lidhje me personat vulnerabël është e nevojshme që nga ana e profesionistëve të kujdesit shëndetësor, të tregohet kujdes i veçantë në garantimin e respektimit të konfidencialitetit të këtyre pacientëve, duke qenë se ekziston rrezik më i madh në shkeljen e konfidencialitetit për këtë kategori në krahasim me rastin e pacientëve të tjerë.

10. Profesionistët e kujdesit shëndetësor në rastin e personave vulnerabël (p.sh., fëmijët, të pastrehët, ata me aftësi të kufizuar etj.) duhet të sigurojnë që këtyre të fundit t'u jepet gjithë mbështetja e nevojshme për t'u mundësuar të kuptojnë kompleksitetin e çështjeve të konfidencialitetit.

11. Sa herë që një pacient identifikohet nga një profesionist i shëndetësisë, si vulnerabël, ky identifikim, natyra specifike e tij dhe arsyet që kanë çuar në një identifikim të tillë duhet të regjistrohen në dosje me pëlqimin e pacientit ose të përfaqësuesit të tij ligjor.

12. Në lidhje me komunikimin (zbulimin) e informacionit të pacientit janë të detyrueshme rregullat si më poshtë:

- Informacioni i pacientit duhet të ruhet në formën që mbron sa më mirë identitetin e pacientit nga zbulimi i këtij informacioni te personat e tjerë të paautorizuar.

- Profesionistët e kujdesit shëndetësor informacionin në lidhje me gjendjen shëndetësore të pacientit duhet ta komunikojnë vetëm me vetë pacientin ose përfaqësuesit e tyre ligjorë (prindin ose kujdestarin ligjor).

- Komunikimi te të tretët i informacionit mbi gjendjen shëndetësore të pacientit lejohet vetëm nëse ai jep pëlqimin.

- Pacienti ose përfaqësuesit e tyre ligjorë, duhet të informohen në lidhje me informacionin llojin e informacionit të nevojshëm për komunikim te të tretët për arsye të kujdesit shëndetësor të tij.

- Detyrimi për ruajtjen e konfidencialitetit dhe moskomunikimin e informacionit te persona të tretë të paautorizuar mbi gjendjen shëndetësore të pacientit, duhet të respektohet jo vetëm nga profesionistët e shëndetësisë, por edhe nga studentët në kujdesin shëndetësor.

- Profesionistët e kujdesit shëndetësor, ofrues të trajnimit të studentëve duhet të sigurojnë informacion të mjaftueshëm për studentët, në mënyrë që ata të jenë të vetëdijshëm për detyrimin e tyre për ruajtjen e konfidencialitetit dhe pasojat e shkeljes së këtij detyrimi.

13. Në rastin kur në marrëdhënien profesionist i kujdesit shëndetësor–pacient është bërë i detyrueshëm ligjërisht një zbulim informacioni, kjo duhet të diskutohet me pacientin dhe/ose me përfaqësuesit e tyre ligjorë sa më shpejt të jetë e mundur, përveç rastit kur një diskutim i tillë do të dëmtonte vetë qëllimin e zbulimit.

Para se të veprojnë në përputhje me ndonjë detyrim të mundshëm ligjor për zbulimin e informacionit, profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të sigurohen se situata qartazi hyn në kategorinë e rasteve për të cilat zbulimi është ligjërisht i detyrueshëm.

Ata duhet të sigurohen që çdo argument që mund të ngrihet kundër zbulimit të bëhet përpara autoritetit tek i cili duhet të bëhet zbulimi. Çdo zbulim duhet të kufizohet në atë që është rreptësisht e nevojshme për rastin.

14. Vendimet për të zbuluar informacionin identifikues të pacientit jashtë shërbimeve shëndetësore, në rastet kur nuk ekziston detyrimi ligjor për zbulimin e informacionit, janë çështje që duhen zgjidhur në bazë të një gjykimi të balancuar.

- Rastet që kanë të bëjnë me zbulimin e informacionit për të mbrojtur të drejta themelore të palëve të treta, duhet të trajtohen sipas specifikave të secilit rast.

15. Kriteri (për të bërë gjykimin e balancuar) që duhet të ndiqet është nëse zbulimi i informacionit për të mbrojtur interesat e një pale të tretë, përjashtimisht mbizotëron mbi detyrimin për ruajtjen e konfidencialitetit të pacientit në interesin publik.

Faktorë që mund të merren parasysh për të arritur në një vendim të tillë, ndërmjet të tjerash janë:

- rëndësia e interesit që vihet në rrezik në rast të moszbulimit të informacionit, p.sh., mund të justifikohet më lehtë zbulimi i informacionit në rastet kur është në rrezik jeta ose integriteti (fizik ose psikologjik) i një pale të tretë;

- mundësia e dëmit që mund të vijë në çdo rast individual, që do të thotë, zbulimi mund të justifikohet kur ka një mundësi të lartë të dëmtimit të jetës së tjetrit, por jo domosdoshmërisht mund të justifikohet kur mundësia e ardhjes së dëmit është e vogël;

- afërsia e ardhjes së dëmit, që do të thotë, se zbulimi i informacionit mund të justifikohet kur mbrojtja e palës së tretë kërkon veprim të menjëhershëm, por jo në rastin kur ekziston vetëm mundësia që në një të ardhme pacienti mund të përbëjë rrezik për një person tjetër;

- ekzistenca e një autoriteti të përshtatshëm për të cilin zbulimi i informacionit mund të konsiderohet (ose justifikohet);

- domosdoshmëria e zbulimit për të shmangur dëmin, që do të thotë, që nuk ka asnjë mundësi për të shmangur dëmin pa bërë zbulimin e informacionit;

- mundësia që zbulimi mund të shmangë dëmin, kërkon që profesionisti i kujdesit shëndetësor të jetë i bindur që dëmi ndaj një pale të tretë ose një interesi publik i mbrojtur me ligj ka mundësi të shmanget nga zbulimi i informacionit.

16. Kur një pacient është i paaftë për të dhënë pëlqimin, zbulimi mund të justifikohet për të mbrojtur interesat më të lartë të atij pacienti. Nëse zbulimi është i justifikuar ose jo, në çdo rast individual kjo vlerësohet duke u nisur nga një baraspeshim i kujdesshëm midis interesit të pacientit për të mbrojtur konfidencialitetin e tij/saj informacionit dhe interesat e pacientit të paaftë që janë në rrezik nëse nuk zbulohet informacioni i tij.

17. Në të gjitha rastet e përmendura më sipër (pikat 13-16 e këtij udhëzimi), profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të sigurohen që të mirinformohen mbi të gjithë bazën ligjore dhe parashikimet ligjore specifike që kanë lidhje me rastin ose parime mbi bazën e të cilave të bëhet baraspeshimi i interesave në lidhje me zbulimin.

18. Duke pasur parasysh përgjegjësinë për ruajtjen e konfidencialitetit të pacientit, duhet që ofruesit e kujdesit shëndetësor të garantojnë që në ambientet e tyre të jenë operative politikat dhe protokollet e duhura për ruajtjen e sigurisë së informacionit të pacientit.

19. Profesionistët e kujdesit shëndetësor duhet të jenë të ndërgjegjshëm për ruajtjen strikte të konfidencialitetit dhe detyrimin e sigurisë gjatë komunikimit me pacientë dhe/ose përfaqësuesit e tyre ligjorë, përfaqësues, kujdestarët dhe kolegët, veçanërisht kur përdoren metoda jo të drejtpërdrejta të tilla, si: telefoni, e-mail-i dhe faksi.

Parashikuar në pikën 2 të nenit 4 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë të sistemit të kujdesit shëndetësor në Republikën e Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.6, datë 28.5.2010

**MBI PËRDORIMIN KORREKT TË SMS-VE PËR QËLLIME PROMOCIONALE,
REKLAMA, INFORMACIONE, SHITJEVE DIREKTE, NËPËRMJET TELEFONISË
CELULARE**

Mbështetur në shkronjën “c” të pikës 2 të nenit 27 dhe në shkronjën “c” të pikës 1 të nenit 30 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Operatorët e shërbimeve të telekomunikacionit dhe subjekte të tjerë të interesuar që përdorin mesazhe (sms) për qëllime promociionale, reklama, shitje direkt, informacione duhet të marrin pëlqimin paraprak dhe të informojnë lirisht subjektet e të dhënave personale.

2. Operatori i shërbimit të telefonisë celulare, mund të përdorë numrin e telefonit celular të përdoruesit për qëllime tregtare, vetëm nëse abonenti ka paraqitur paraprakisht pëlqimin e tij.

3. Pëlqimi duhet të jetë i shprehur dhe të përcaktojë që operatori i shërbimit të telefonisë celulare të ketë të drejtën të reklamojë përmes mesazhit (sms, një “shërbim” të subjekteve të ndryshme, si dhe të vetë operatorit nëse promovon një “shërbim” të tij, duke u zbatuar në kriteret e mëposhtme:

a) për mesazhet (sms) e dërguara automatikisht nga operatori për një numër të madh abonentësh të interesuar, pa ndërhyrje direkt të një punonjësi të vet;

b) për mesazhe (sms) të dërguara rast pas rasti për abonentë të veçantë ose grupe të tyre;

c) për përdoruesit e telefonisë celulare nëpërmjet kartave telefonike të parapaguara.

4. Pëlqimi merret sipas mënyrave të parashikuara në ligjin nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, si edhe nëpërmjet telefonit, mjafton që t’i paraqitet operatorit në mënyrë të qartë dhe të dokumentuar me shkrim (duke ruajtur një deklaratë të abonentit ose të përdoruesit të kartës, ose duke transkriptuar deklaratat e këtyre të fundit).

5. Operatorët e shërbimeve të telekomunikacionit dhe subjekte të tjera të interesuar nuk mund të përdorin si shprehje të pëlqimit firmosjen e kontratës, ose aktivizimin e kartës të parapaguar, për pritjen e mesazheve të reklamave promociionale, shitje direkt, informacione etj., në përputhje me nenin 6 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

6. Ndalohet përfshirja në kontratën e lidhur me operatorin e telefonisë celulare e një deklarami standard të “detyrimit për përdorimin e mesazheve (sms) promociionale”, reklama, shitje direkt, informacione etj.

7. Ndalohet përhapja e mesazheve (sms) të reklamave duke shmangur kushtet e sipërpërmendura, në paraqitjen e tyre nga ana e operatorëve si “mesazhe të shërbimit” për përdoruesit e tyre dhe më konkretisht:

a) Përfshihen rastet në të cilat operatori i shërbimit të telefonisë celulare dërgon një mesazh (sms) për të bërë detyrimisht ose legjitimisht të njohura disa ngjarje ose të reja lidhur ngushtësisht dhe domosdoshmërisht me shërbimin e prezantuar (p.sh. furnizimi i shërbimit të asistencës ose të sekretarisë telefonike, gjendjen e marrjes së mesazheve ose të pagesave, bllokimit të kartës).

b) Ndalohen rastet në të cilat mesazhet (sms) lidhen me shitjen e aparateve telefonike, ose ofertave të reja tregtare, shërbimeve shtesë lidhur me mënyrat e përdorimit të mesazheve, ofertës së logove dhe tingujve, disa lidhjeve me shoqëri të tjera, mbledhjes së pikëve ose për konkurse.

8. Ndalohet dërgimi i mesazheve (sms) të reklamave mbi bazën e një verifikimi paraprak të vendodhjes së aparatit celular, ose në rrethana kur përdoruesi sapo ka telefonuar numra të caktuar ose ka kërkuar me telefon një shërbim.

9. Parimi i “dhënies së pëlqimit” përdoret dhe në raste të tjera në të cilat mesazhet (sms) të reklamave janë dërguar nga subjekte të tjera, në veçanti operatorë të shërbimeve të komunikimit elektronik (p.sh. drejtuesve të *website*-ve që afrojnë mundësinë e pasjes “falas” të një adrese të postës elektronike ose të shërbimit të dërgimit “falas” të sms-ve përmes kompjuterit), dhe atyre që zhvillojnë aktivitete në fusha të tjera, bazuar mbi informacionin e bankave të të dhënave të përdoruesve dhe konsumatorëve, të mbledhura, p.sh.: nga kuponët, kartat e supermarketit etj.

10. Parimi i dhënies së pëlqimit vlen edhe në rastet në të cilën, mesazhet (sms) dërgohen me kërkesë të një administrate publike që për shpërndarjen e mesazheve të quajtura për “interes të publikut” përdor një bankë të dhënash të operatorëve privatë.

11. Në rastet e mesazheve (sms) të dërguara nga shoqata, organizma politike ose nga të tretë, anëtarëve të tyre, përveç pëlqimit të nevojshëm me shkrim, duhet të zbatohet kushtet dhe kriteret ligjore për të dhënat sensitive në përputhje me nenin 7 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

12. Operatorët e shërbimeve të telekomunikacionit dhe subjektet e tjera, në rastet e dërgimit të mesazheve (sms) të reklamave, duhet që nga subjektet e të dhënave të marrin pëlqimin specifik. Shfaqja e vullnetit dhe pëlqimi specifik duhet të shprehë qartë tipologjinë e mesazheve (sms) të reklamave që mund të dërgohen në përputhje me nenin 6 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008.

13. Subjektet e të dhënave personale duhet të vihen në dijeni, të informohen saktë dhe jo në mënyrë të përgjithshme, të moslejojnë të nënshkruajnë një deklaratë të paqartë të shprehjes së pëlqimit.

14. Kur parashikohet dhënia e listave të numrave telefonikë për të tretë për qëllime reklamash rrethanat i shpjegohen subjekteve të të dhënave me saktësi, për të ndaluar përdorimin abuziv nga të tretet, të cilët mund të jenë “përgjegjës për trajtimin” e të dhënave personale, veçanërisht kur të tretët ndjekin qëllime krejt të tjera.

15. Parimet e përmendura në këtë udhëzim gjejnë zbatim edhe për subjektet që dërgojnë mesazhe (sms) të reklamave pa nxjerrë të dhënat telefonike nga një bankë e posaçme të dhënash, por në bazë të një formimi rastësor ose automatik të numrave që vjen nga një verifikim i ekzistencës së tyre ose aktivizimit.

16. Subjektet e të dhënave mund të ushtrojnë të gjitha të drejtat e parashikuara nga neni 12 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, aksesin për njohjen e burimit të të dhënave, kërkesën për fshirjen në rast trajtimi të paligjshëm etj., lidhur me mesazhet (sms) e tregtimit e të reklamave, në rast tërheqje të pëlqimit të dhënë më parë, ose kundërshtimit edhe pjesërisht të trajtimit të të dhënave personale për qëllime informacioni tregtar, të dërgimit të materialeve të reklamave ose të shitjes direkt, përmbushjen e kërtimeve të tregut, komunikimit tregtar interaktiv. Ushtrimi i këtyre të drejtave sipas llojit të marrëveshjes, lejohet edhe kur mesazhet (sms) janë dërguar në kuadrin e furnizimit “falas” të shërbimeve.

17. Të gjithë operatorët e telefonisë celulare, subjektet e tjera të interesuara për përdorimin e mesazheve (sms) për qëllime promocionale, reklama, informacione, shitje direkt, janë të detyruara të zbatojnë parimet e përmendura në këtë udhëzim.

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.7, datë 9.6.2010

PËR PËRPUNIMIN E TË DHËNAVE PERSONALE NË SEKTORIN E ARSIMIT

Mbështetur në shkronjës “c” të pikës 1 të nenit 30 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

1. Përpunimin e ligjshëm të të dhënave personale duke respektuar dhe garantuar të drejtat dhe liritë themelore të njeriut dhe në veçanti, të drejtën e ruajtjes së jetës private. Me përpunim të të dhënave do të kuptohet çdo veprim që kryhet plotësisht ose jo me mjete automatike me të dhënat personale, si: grumbullimi, regjistrimi, ruajtja, renditja, përshtatja, ndreqja, këshillimi, shfrytëzimi, përdorimi, bllokimi, fshirja ose shkatërrimi apo çfarëdo veprim tjetër, si dhe transmetimi i të dhënave.

2. Ligji nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, ka dhënë më shumë të drejta individuale dhe krahas tyre, përgjegjësi më të mëdha për kontrolluesin e të dhënave personale, në mënyrë manuale apo automatike (kompjuterike). Ky udhëzim ofron një pasqyrë të shkurtër të këtyre ndryshimeve, të cilat përfshijnë veprimet që kryejnë institucionet e arsimit të lartë (IAL) si kontrollues në përpunimin e të dhënave personale.

3. Përditësimi i rregullave “mbi mbrojtjen e individit” zbatohet për të gjitha të dhënat personale që janë në përpunim.

4. Të gjithë kontrolluesit publikë dhe privatë, përpara se të kryejnë përpunimin e të dhënave personale detyrohen të mbajnë parasysh disa parime të cilat duhet të respektohet, si dhe një numër kushtesh që duhet të zbatohen nga kontrolluesit (që në mënyrë të detajuar parashikohen në udhëzimin e komisionerit nr.1, datë 26.2.2010 “Për lejimin e disa kategorive të transferimeve ndërkombëtare të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale”), por në mënyrë të përmbledhur janë:

- a) Qëllimet për të cilat kontrolluesit përpunojnë të dhëna;
- b) Procesi i marrjes së të dhënave duhet të bëhet në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme;
- c) Të dhënat nuk duhet të mbahen më shumë se është e nevojshme;
- ç) I gjithë procesi i përpunimit duhet të bëhet në përputhje me ligjin për mbrojtjen e të dhënave personale;
- d) Çdo përpunim duhet të jetë i sigurt.

5. Transferimi ndërkombëtar i të dhënave personale kryhet, me marrës, nga shtete me një nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale. Shtetet me nivel të mjaftueshëm parashikohen në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.934, datë 2.9.2009 “Për përcaktimin e shteteve me nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale”. Lejohet transferimi ndërkombëtar i të dhënave personale, në një shtet tjetër, që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, vetëm në rastet e parashikuara nga udhëzimi nr.1, datë 26.2.2010 “Për lejimin e disa kategorive të transferimeve ndërkombëtare të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale”, i nxjerrë nga Zyra e Komisionerit.

6. Mbështetur në ligjin nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale” të dhënat të mbahen jo më shumë sesa është e nevojshme për qëllimin për të cilin ato janë grumbulluar ose përpunuar më tej. Kontrolluesit e të dhënave kanë përgjegjësi dhe duhet të jenë të qartë në lidhje me hapësirën kohore për të cilat të dhënat do të ruhen dhe arsyen përse informacioni është duke u mbajtur.

7. Çdo IAL përcakton një person përgjegjës për të siguruar që dosjet ose bazat e të dhënave të monitorohen rregullisht, me qëllim që të dhënat personale të mos mbahen më gjatë se koha e nevojshme. Çdo IAL zbaton:

a) Një politikë të qartë për periudhën e mbajtjes së të gjitha të dhënave personale në zbatim të legjisllacionit në fuqi;

b) Rregulla të përcaktuara për menaxhimin, procedurat zyrtare dhe kompjuterike që zbatohen për të implementuar një politikë të tillë.

KREU II INSTITUCIONET E ARSIMIT TË LARTË SI KONTROLLUES TË TË DHËNAVE PERSONALE

1. Në nenin 58 të ligjit nr.9741, datë 21.5.2007 “Për arsimin e lartë në Republikën e Shqipërisë” të ndryshuar, parashikohet se:

a) Një institucion i arsimit të lartë duhet të mbajë regjistër bazë të studentëve me të dhëna personale të tyre, vlerësimet e marra gjatë ndjekjes së programit të studimit, të dhëna mbi diplomën ose diplomat e marra bashkë me suplementin e diplomës etj., të formatuara këto sipas standardeve shtetërore;

b) Regjistri i studentëve plotësohet në formë të shkruar dhe elektronike dhe mbahet në ruajtje të përhershme;

c) Çdo studenti, në regjistrimin fillestar në një institucion të arsimit të lartë, i jepet një numër unik matrikullimi, që e shoqëron deri në marrjen e diplomës ose certifikatës. Ministri i Arsimit dhe Shkencës përcakton rregullat për gjenerimin dhe dhënien e numrave të matrikullimit.

2. IAL-të janë “kontrollorë të të dhënave” dhe nën mbikëqyrjen e ligjit ato përpunojnë “të dhënat personale” me të cilat studentët mund të identifikohen. Duhet pasur në konsideratë që të dhënat personale të përpunohen vetëm për atë kohë sa realizohet qëllimi për të cilin ato janë mbledhur. Pas realizimit të qëllimit, të dhënat personale mund të fshihen, ruhen apo të mbahen anonim për të hequr çdo karakteristikë të identifikimit, në qoftë se është e nevojshme për t’u përdorur për një qëllim tjetër, si p.sh.: kërkimor, historik, arkivor etj.

3. IAL-të përpunojnë informacion mbi studentët dhe duke bërë këtë, duhet të zbatojnë kërkesat e ligjit nr.9887 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”. Kjo do të thotë se të dhënat e mbajtura për studentin duhet:

a) Të përdoren vetëm për qëllime specifike, të përcaktuara qartë, e legjitime dhe përpunimi të bëhet në përputhje me këto qëllime;

b) Të jenë të mjaftueshme, të lidhen me qëllimin e përpunimit dhe të mos e tejkalojnë këtë qëllim;

c) Të saktësohen nga ana faktike dhe kur është e nevojshme, të bëhet përditësimi e kryerja e çdo veprimi për të siguruar që të dhënat e pasakta e të parregullta të fshihen apo të ndryshohen;

ç) Të mbahen në atë formë, që të lejojnë identifikimin e subjekteve të të dhënave për një kohë, por jo më tepër sesa është e nevojshme për qëllimin, për të cilin ato janë grumbulluar ose përpunuar më tej;

4. Përpunimi i të dhënave bëhet sipas vendimit nr.2, datë 10.3.2010 “Për përcaktimin e procedurave të administrimit të regjistrimit të të dhënave, të hedhjes së të dhënave, të përpunimit dhe nxjerrjes së tyre” të Komisionerit.

5. Çdo kontrollues duhet të njoftojë pranë Zyrës së Komisionerit, në Drejtorinë e Regjistrimit, për përpunimin e të dhënave personale, për të cilat është përgjegjës. Këshillohet që nga ana juaj të caktohet një person, i cili do të përfaqësojë institucionin për të zbatuar me korrektësi ligjin nr.9887 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”. Rastet të cilat përjashtojnë detyrimin për njoftimin e të dhënave që përpunohen parashikohen në vendimin e Këshillit të Ministrave nr.1232, datë 11.12.2009 “Për përcaktimin e rasteve për përjashtimet nga detyrimi për njoftimin e të dhënave personale , që përpunohen”.

6. Qëllimet e përpunimit të të dhënave në IAL janë:

a) Për të mundësuar dhe administruar të dhënat e studentëve lidhur me funksione të tyre nga aplikimi fillestar deri në diplomim dhe më gjerë, për të menaxhuar marrëdhëniet në vazhdim me të diplomuarit;

b) Për të planifikuar dhe llogaritur shërbimet e ofruara;

c) Për të prodhuar informacion për projektet e ndryshme që qeveria mund të ketë për arsimin, për përcaktimin e fondeve për IAL-të në bazë të numrit të studentëve;

ç) Për t'i mundësuar stafit të IAL-ve të identifikojnë dhe të komunikojnë me studentët, ndërsa studiojnë në universitet, por dhe pas largimit të tyre;

d) Për të monitoruar progresin akademik gjatë një periudhe kohore drejt kualifikimeve;

dh) Për monitorimin e ankesave, p.sh.: ankesa të diplomave;

e) Për të siguruar shërbime mbështetëse të studentëve, duke përfshirë edhe shërbime me mbështetje financiare të studentëve (bursa, kredi etj.).

7. Kategoritë e të dhënave personale që përpunohen nga IAL listohen më poshtë:

a) Të dhëna të mbledhura në regjistrat e të dhënave të studentëve:

- emri, mbiemri dhe adresa;

- data e lindjes;

- gjinia;

- kombësia dhe vendbanimi;

- kontaktet (numrat e telefonit, adresa e e-mail);

- zona e banimit të përhershëm;

- referenca akademike;

- numër unik matrikullimi;

- profesioni prindëror;

- të dhënat sensitive;

- dëshmi penaliteti¹.

b) Të dhëna të përditësuara:

- adresa e shtëpisë dhe e të afërmit;

- adresa ku është duke ndjekur universitetin;

- hyrja dhe kualifikime të tjera;

- informacione demografike;

- financimi, bursat dhe tarifat e dhëna;

- detaje bankare (p.sh. mandat pagesat);

- pjesëmarrjet, përparimi dhe statusi aktual;

- rezultatet përfundimtare;

- fotografi e studentit.

c) Të dhënat e mbledhura për qëllime të pajisjes me viza nga studentët që studiojnë jashtë shtetit është vërtetimi i lëshuar nga IAL-të ku kryen studimet, ku citohen:

- emër, atësi, mbiemër;

- ditëlindja dhe vendlindja;

- fusha e studimit;

- kursi i studimit (p.sh. student i vitit II).

¹ Fakultative. Është një e dhënë që kërkohet në disa IAL.

KREU III
PËRHAPJA OSE NXJERRJA E TË DHËNAVE PERSONALE NGA IAL

1. Studentët kanë të drejtën e privatësisë së të dhënave personale. Duhet të merren masat e duhura të sigurisë kundër aksesit të paautorizuar, ndaj zbulimit apo shkatërrimit të të dhënave, si dhe për humbjen aksidentale të tyre. Standardet e larta të sigurisë janë thelbësore për të gjitha të dhënat personale.

2. Përpunimi i të gjitha të dhënave të studentëve brenda IAL-së, duhet të jetë rreptësisht i kontrolluar. Të dhënat personale sensitive duhen trajtuar me kujdes të veçantë dhe përpunimi i tyre bëhet sipas kriterëve të parashikuara në nenin 7 të ligjit nr.9887 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

3. Mbështetur në nenin 6 të ligjit nr.9887 “Për mbrojtjen e të dhënave personale” parashikohet se të dhënat personale përpunohen vetëm nëse subjekti i të dhënave personale ka dhënë pëlqimin (“Pëlqim” është deklarata specifike, e dhënë me vullnet të lirë nga subjekti i të dhënave personale për përpunimin e të dhënave të tij.).

4. Rastet përjashtimore kur përpunimi i të dhënave mund të bëhet pa pëlqimin e studentit, janë:

a) Kur personeli universitar ka nevojë për informacion për mësimdhënie, veprime administrative, apo qëllime vlerësimi;

b) Kur bëhet sigurimi i adresave të nxënësve dhe kurseve për anëtarët dhe për ata studentë të rinj që priten të regjistrohen;

c) Kur një organizatë që bashkëpunon dhe ofron kurse mësimore, vlerësim apo mbështetje për një kurs të universitetit (vetëm për studentët e regjistruar në një kurs të ofruar në lidhje me atë organizatë që bashkëpunon);

ç) Kur gjykata, policia dhe prokuroria merren me parandalimin e krimit apo funksionimin dhe zbatimin e ligjit;

d) Për urgjencat spitalore.

5. Kontrolluesit, përpunuesit dhe personat, që vihen në dijeni me të dhënat e përpunuara, gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të funksionit. Këto të dhëna nuk përhapen, përveç rasteve të parashikuara me ligj.

6. Në të gjitha rastet, kjo nënkupton që ata nuk duhet t’i bëjnë me dije ndonjë personi të paautorizuar të dhëna personale, të cilat ata i shohin apo që i mësojnë gjatë punës. Detyrimi për ruajtjen e konfidencialitetit zgjat pambarimisht. Detyrimi nuk mbaron kur personat nuk ushtrojnë më funksionet e tyre. Thyerja e detyrimit të konfidencialitetit përbën vepër penale të parashikuar nga Kodi Penal (neni 123).

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.8, datë 31.8.2010

**PËR VEPRIME TË KONTROLLUESIT, KOMITETI SHQIPTAR I BIRËSIMIT, PËRPARA
FILLIMIT TË PËRPUNIMIT TË TË DHËNAVE PERSONALE**

Mbështetur në shkronjën c të pikës 1 të nenit 30 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale,

UDHËZON:

Në mbështetje të pikave 1, 3 dhe 7 të nenit 3 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, “E dhënë personale” është çdo informacion për një person fizik, i cili është i identifikuar ose i identifikueshëm. Elementet me të cilat realizohet identifikimi i një personi, drejtpërdrejt apo tërthorazi, janë numrat e identitetit ose faktorë të tjerë të veçantë fizikë, psikologjikë, ekonomikë, socialë, kulturorë etj.

“Përpunimi i të dhënave” është çdo veprim që kryhet plotësisht ose jo me mjete automatike, me të dhënat personale, si: grumbullimi, regjistrimi, ruajtja, renditja, përshtatja, ndreqja, këshillimi, shfrytëzimi, përdorimi, bllokimi, fshirja ose shkatërrimi apo çfarëdo veprim tjetër, si dhe transmetimi i të dhënave.

“Kontrollues” është çdo person fizik ose juridik, autoritet publik, agjenci apo njësi tjetër, të cilët, vetëm apo në bashkëpunim me të tjerë, mbajnë, përpunojnë, administrojnë, arkivojnë dhe për këtë shkak kontrollojnë të dhëna personale.

Komiteti Shqiptar i Birësimit dhe organizmat që lidhen me të, të cilët në veprimtarinë e punës së tyre kanë si qëllim ndjekjen dhe realizimin e procesit të birësimit, duhet të mbajnë parasysh:

1. Marrjen e masave organizative dhe teknike të domosdoshme për mbrojtjen e të dhënave personale në dokumentacionin birësues, në përputhje me kërkesat e neneve 2, 4, 5 dhe 9 të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

2. Marrjen e të gjitha masave organizative dhe teknike të përshtatshme për të mbrojtur të dhënat personale nga shkatërtime të paligjshme, aksidentale, humbje aksidentale, për të mbrojtur aksesin ose përhapjen nga persona të paautorizuar, veçanërisht kur përpunimi i të dhënave bëhet në rrjet, si dhe nga çdo formë tjetër e paligjshme përpunimi (neni 27 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”).

3. Punonjësit e Komitetit Shqiptar të Birësimit, agjencive ndërmjetësuese, si dhe çdo organ tjetër që për shkak të detyrës kanë informacion për birësimin, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin për të dhënat që kanë të bëjnë me fëmijën, prindërit biologjikë dhe birësuesit. Personat e sipër përmendur, që gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre do të përpunojnë të dhëna personale, të mbajnë parasysh vazhdimisht se detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të funksionit. Këto të dhëna nuk përhapen, përveç rasteve të parashikuara me ligj.

4. Komiteti Shqiptar i Birësimit dhe agjencitë ndërmjetësuese mund të përpunojnë të dhëna personale të subjekteve birësuese dhe të birësuarit vetëm:

- nëse subjekti i të dhënave personale ka dhënë pëlqimin;
- për të mbrojtur interesat jetikë të të birësuarit;
- për përmbushjen e detyrimit ligjor të Komitetit Shqiptar të Birësimit dhe agjencive ndërmjetësuese, të cilët gëzojnë statusin e kontrolluesit në këtë fushë;
- për ndjekjen e interesave legjitimë të Komitetit Shqiptar të Birësimit dhe agjencive ndërmjetësuese ose një pale të tretë së cilës i janë përhapur të dhëna, përveç kur këta interesa mbizotërojnë mbi interesat për mbrojtjen e të drejtave dhe të lirive themelore të birësuarit dhe të birësuesit.

5. Subjektet e të dhënave, birësuesi dhe i birësuari, kanë të drejtë t'i kërkojnë Komitetit Shqiptar të Birësimit ose Agjencive ndërmjetësuese të mos fillojë përpunimi i të dhënave, ose nëse përpunimi ka filluar, të ndalojnë përpunimin e të dhënave, që lidhen me ta, për qëllime të tregtimit të drejtpërdrejtë (neni 15 i ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”).

6. Komiteti Shqiptar i Birësimit duhet të bëjë me dije agjencitë e ndërmjetësimit lidhur me detyrimin që këto të fundit kanë për të bërë njoftimin përkatës pranë Zyrës së Komisionerit përpara se të nisin përpunimin e të dhënave personale, duke mbajtur në vëmendje edhe kushtet e parashikuara në shkronjën “b” të pikës 1 të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.1232, datë 11.12.2009 “Për përcaktimin e rasteve për përjashtim nga detyrimi për njoftimin e të dhënave personale, që përpunohen”. Komisioneri shqyrton të gjitha njoftimet dhe kur njoftimi është i pamjaftueshëm, ai urdhëron kontrolluesin të plotësojë të dhënat, duke përcaktuar edhe afatin kohor (nenet 23 dhe 25 të ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale).

7. Komiteti Shqiptar i Birësimit, në përputhje me nenin 5 të ligjit, kryen mbrojtjen e të dhënave personale, duke u bazuar:

- në përpunimin në mënyrë të ndershme, të drejtë dhe të ligjshme;
- në grumbullimin për qëllime specifike, të përcaktuara qartë, e legjitime dhe në përpunimin në përputhje me këto qëllime;
- të dhënat duhet të jenë të mjaftueshme, të lidhen me qëllimin e përpunimit dhe të mos e tejkalojnë këtë qëllim;
- në saktësinë nga ana faktike dhe, kur është e nevojshme bën përditësimin e çdo veprimi për të siguruar që të dhënat e pasakta e të parregullta të fshihen apo të ndryshohen;
- në mbajtjen në atë formë, që të lejojë identifikimin e subjekteve të të dhënave për një kohë, por jo më tepër sesa është e nevojshme për qëllimin, për të cilin ato janë grumbulluar ose përpunuar më tej.

Kontrolluesi është përgjegjës për zbatimin e këtyre kërkesave në të gjitha përpunimet automatike ose me mjete të tjera të të dhënave.

8. Komiteti Shqiptar i Birësimit, kur përpunon të dhënat sensitive, qoftë të fëmijëve qoftë të personit/personave birësues merr pëlqimin e shprehur të tyre, pëlqim, i cili mund të revokohet në çdo moment.

9. Komiteti Shqiptar i Birësimit dhe agjencia e ndërmjetësimit kanë detyrimin për të zbatuar të gjithë të drejtat e subjektit të të dhënave të parashikuara në ligj (nenet 12-17), të përmendura më poshtë:

Të drejtën për akses, të drejtën për të kërkuar korrigjim ose fshirje, të drejtën për të mos qenë subjekt i vendimmarrjeve automatike, të drejtën për të kundërshtuar, të drejtën për t'u ankuar dhe të drejtën për të kërkuar kompensimin e dëmit.

10. Komiteti Shqiptar i Birësimit në mbështetje të nenit 281 të Kodit të Procedurës Penale detyrohet të bëjë kallëzimin përkatës për raste të cenimit të mbrojtjes së të dhënave personale gjatë përpunimit të tyre, si vepra penale të parashikuara në Kodin Penal.

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

UDHËZIM
Nr.9, datë 15.9.2010

**PËR RREGULLAT THEMELORE NË LIDHJE ME MBROJTJEN E TË DHËNAVE
PERSONALE NË MEDIAN E SHKRUAR, VIZIVE DHE AUDIOVIZIVE**

Mbështetur në nenet 29 pika 1, 30 pika 1/c, të ligjit nr.9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

1. Të gjithë kontrolluesit publikë dhe privatë të medias së shkruar dhe asaj vizive, në përpunimin e të dhënave personale të shtetasve (që është çdo veprim që kryhet plotësisht ose jo me mjete automatike, me të dhënat personale, si: grumbullimi, regjistrimi, ruajtja, renditja, përshtatja, ndreqja, këshillimi, shfrytëzimi, përdorimi, bllokimi, fshirja ose shkatërrimi apo çfarëdo veprim tjetër, si dhe transmetimi i të dhënave), detyrohen të mbajnë parasysh:

a) Në përpunimin e të dhënave personale për qëllime gazetarie, zbatimin e kërkesave të nenit 11 të ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale “Përpunimi i të dhënave personale vetëm për qëllime gazetarie, literature ose artistike përjashtohet nga zbatimi i neneve 5, 6, 7, 8, 12, 18, 21 e 28 të këtij ligji, vetëm nëse mbrojtja e të dhënave personale, sipas këtyre dispozitave, pengon ushtrimin e së drejtës së lirisë së shprehjes”.

b) Liria e shtypit konsiderohet si thelbësore në një shoqëri të lirë dhe demokratike. Liria e informacionit bazohet në lirinë e manifestimit të mendimit, në lirinë e komunikimit, por kjo s’do të thotë të konsiderohet e të trajtohet si një interes mbizotërues i gazetarit.

c) Transparenca nuk mund të shuajë (fshijë) nevojën për intimitet dhe mbi të gjitha të drejtën e ndërtimit lirisht të sferës private të gjithsecilit për zhvillimin lirisht të personalitetit, si dhe të respektimit të dinjitetit. Karta Europiane e të Drejtave të Njeriut hapet pikërisht me vlerësimin më solemn “Dinjiteti njerëzor është i padhunueshëm, ai duhet të jetë i respektuar dhe i mbrojtur”.

2. Në këtë kuptim, kushdo që përpunon të dhëna personale vetëm për qëllime gazetarie, literature ose artistike, do të ndeshet në radhë të parë me të drejtën e individit, subjekt i këtyre të dhënave personale, për t’i mbrojtur ato.

3. Ruajtja e konfidencialitetit (fshehtësi, afërsi, familjaritet, besim) si një e drejtë themelore e individit për mbrojtjen e të dhënave të tij, nuk duhet të dalë si një pengesë e dorës së dytë, ndaj të drejtës së lirisë së shprehjes së gazetarit apo çdo subjekti tjetër të parashikuar sipas këtij neni. Është e vërtetë se liria e shprehjes nuk i nënshtrohet censurës paraprake, por kjo censurë nuk ka të bëjë me mospasjen e të drejtës së individit për të mbrojtur të dhënat e tij personale. Duhet pasur parasysh që e drejta e jetës private të përshtatet me rregullat që rregullojnë lirinë e të shprehurit.

4. Ushtrimi i të drejtës së lirisë së shprehjes nuk është i pakufizuar sepse kërkohet të bëhet brenda kontureve të kërkesave të parashikuara në nenet 15, 17, 36, 41 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë pasi të drejtat themelore të njeriut janë të padhunueshme dhe qëndrojnë në themel të të gjithë rendit juridik dhe se ato mund të kufizohen vetëm me ligj.

5. Media e shkruar, vizive dhe audiovizive, duhet të kujdeset që të mos publikojë informacione të pasakta, mashtruese ose të shtrembëruar, duke përfshirë edhe fotot. Në momentin kur vihet re një pasaktësi e konsiderueshme, deklaratë mashtruese ose shtrembërim i njohur duhet të korrigjohet, menjëherë dhe me rëndësinë e duhur. Në median e shkruar, duhet të bëhet i qartë dallimi midis komentit, hamendësimit dhe faktit.

6. Kur mblidhen të dhëna personale të tilla që shfaqin bindjet racore dhe etnike, besimet fetare, filozofike apo të tjera, mendimet politike, anëtarësimin partiak, sindikata, filozofike ose politike, si dhe të dhënat që mund të tregojnë statusin e shëndetit dhe sferës seksuale, gazetari garanton të drejtën për të informuar mbi lajmet me interes publik, në respektim të thelbit të informacionit, duke shmangur referencat ndaj të afërmeve apo të tjerëve që nuk lidhen me faktet.

7. Gazetarët duhet të respektojnë të drejtën e personit për mosdiskriminim në bazë të racës, fesë, mendimit politik, seksit, rrethanave personale, fizike ose mendore.

8. Gazetari, përveç thelbit të informacionit, nuk jep lajme apo foto publike ose fotografi të njerëzve të përfshirë në ngjarjet që dëmtojnë dinjitetin e personit, nuk ndalet as në detaje të dhunës, përveçse nëse e konsideron lajm ose imazh të interesit publik. Përveç nëse përbëjnë interes të rëndësishëm publik ose për qëllime drejtësie dhe policie të vërtetuara, gazetari nuk merr as prodhon imazhe dhe fotografi të njerëzve në gjendje arresti pa pëlqimin e tyre. Personat nuk duhen filmuar me hekura dhe pranga në duar.

9. Media e shkruar, vizive dhe audiovizive duhet të mbajnë parasysh parimet e mëposhtme të privatësisë:

a) Çdo person ka të drejtë për respektimin e jetës së tij apo të saj private dhe familjare, shtëpinë, shëndetin dhe korrespondencën, duke përfshirë komunikimin digjital;

b) Gazetarët nuk mund të ndërhyjnë në jetën private të çdo individi, pa pëlqimin e tyre;

c) Është e papranueshme të publikohen fotografi të individëve në vende private² pa pëlqimin e tyre.

10. Gazetarët nuk mund të hyjnë me forcë në një shtëpi, apo të marrin imazhe nga një ambient privat, po ashtu nuk mund të marrin imazhe në spital apo burg me kamera pa pëlqimin e subjekteve. Mbrojtja e pronës dhe e vendeve të tjera private shtrihet edhe në vende të tjera të kujdesit, ndalimit ose rehabilitimit.

11. Gazetarët në rastet kur mbledhin informacione nga institucione shtetërore dhe private, si p.sh.: të dhëna personale të pacientëve dhe recetave të shkruara nga mjekët, farmacitë, bankat, shoqëritë e sigurimit, kompanitë e telefonisë, policisë etj., duhet të vlerësojnë vetë, duke mbajtur parasysh rregullat për mbrojtjen e të dhënave personale, se cilat informacione mund të cenojnë dinjitetin dhe personalitetin e subjekteve të të dhënave, për të mos i publikuar. Duhet të mos tejkalohet thelbi i informacionit, përveç kur e kërkon interesi publik. Në çdo rast, përgjegjësia e balancimit të interesave bie mbi gazetarin që publikon të dhënat.

KREU II MBROJTJA E TË MITURIT

1. Fëmijët janë subjektet më të prekshme dhe të pambrojtura ndaj rrezikut të cenimit të të drejtave të tyre themelore (dhe në veçanti të drejtën e privatësisë).

2. Të rinjtë duhet të jenë të lirë për të përfunduar aktivitetin shkollor, pa ndërhyrje të panevojshme. Një fëmijë nën moshën 16 vjeç nuk duhet të intervistohet ose fotografohet për çështje që përfshijnë mirëqenien (mbarëvajtjen) e tyre ose të një fëmije tjetër vetëm nëse prindi përgjegjës jep miratimin. Nxënësit nuk duhet të fotografohen apo intervistohen në shkollë pa lejen e autoriteteve shkollore.

3. Gazetarët nuk duhet të përdorin famën apo pozitën e një prindi apo kujdestari si justifikim për të botuar detajet e jetës private të fëmijës.

4. Me qëllim të mbrojtjes së personalitetit, gazetari nuk publikon emrat e të miturve të përfshirë në raportet e lajmeve apo të japë detaje që mund të çojnë në identifikimin e tyre. Mbrojtja e personalitetit të fëmijës shtrihet, duke pasur parasysh cilësinë e lajmit dhe komponentët e saj, për faktet që nuk përbëjnë në mënyrë specifike krime. Ndalohet publikimi dhe përhapja e detajeve, me çdo mjet, të lajmeve apo fotove për të identifikuar një fëmijë të përfshirë në një krim.

5. Gazetarët nuk duhet të identifikojnë fëmijët nën 16 vjeç, të cilët janë viktimë ose dëshmitarë në rastet e krimeve seksuale. Në çdo raport për shtyp të një rasti që përfshin një krim seksual kundër një fëmije:

a) Fëmija nuk duhet të identifikohet.

² Shënim. “vende private” janë pronë publike ose private ku ka një besim të arsyeshëm të intimitetit.

b) Duhet të mbahet parasysh mos nënkuptimi i marrëdhënies në mes të akuzuarit dhe fëmijës.

6. E drejta e privatësisë së të miturit, veçanërisht kur kemi të bëjmë me një rast abuzimi është gjithmonë parësore në krahasim me të drejtën e kronikës, dhe kjo vlen edhe në rastin kur identiteti bëhet i ditur nga burime zyrtare apo nga burime pranë familjes.

7. Gazetarët nuk duhet të identifikojnë viktimat e sulmeve seksuale apo të botojnë materiale që mund të kontribuojnë për një identifikim të tillë përveç kur ka një arsyetim të përshtatshëm.

8. Nuk mund të publikohet, pa miratimin e prindërve birësues, lajmi se një fëmijë është adoptuar. Gazetarët nuk duhet të publikojnë të dhëna që cenojnë privatësinë e të birësuarit dhe birësuesve.

9. Të garantohet anonimati i të miturit, i përfshirë në çfarëdo procedurë juridike, mbi të gjitha në procedurat civile që përfshihen të miturit në një çështje divorci apo në raste të tjera delikate për psikologjinë e të miturve.

10. Gazetarët duhet të vënë në radhë të parë interesat e fëmijës dhe duhet të marrin parasysh natyrën e marrëdhënieve ndërmjet prindit dhe fëmijës, dhe nëse prindi është në një pozitë për të përfaqësuar pozitivisht interesat e fëmijës. Jo gjithmonë informacionet e marra nga prindërit e një fëmije mund të përhapen nga ana e gazetarit, pasi është gjithmonë përgjegjësia e tij për të vlerësuar nëse publikimi është në të mirë të interesit të fëmijës, i kuptuar si mbrojtja e personalitetit dhe zhvillimi harmonik.

11. Përhapja e të dhënave identifikuese të të miturit dhe ekspozimi i të dhënave që zbulojnë jetën seksuale (informacione që janë objekt i një mbrojtje të veçantë për shkak të natyrës sensitive) janë thelbësore dhe prevalojnë mbi të drejtën e lirisë së shtypit, e drejtë që mund të ushtrohet me të njëjtin efektivitet edhe pa raportuar emrin dhe mbiemrin, apo të dhëna të tjera identifikuese.

12. Nuk duhet të përdoren të miturit e sëmurë me patologji të rënda për qëllime propagandiste ose për çdo arsye tjetër që është në kundërshtim me të drejtat e tyre dhe që nuk merr parasysh dinjitetin.

13. Nuk duhet të intervistohen të mitur në kushtet e një krize të rëndë (për shembull, kur janë larguar nga shtëpia, janë përdorur nga krimi i organizuar, janë përdorur për prostitucion etj.) dhe nëse intervista është e nevojshme për një interes publik, i duhet siguruar anonimiteti.

14. Të mos lejohet pjesëmarrja e të miturve në programet mediatike ku diskutohet ngarkesa emocionale e fëmijës.

KREU III MBROJTJA NË PROCEDIMET PENALE

1. Gjatë raportimit të një krimi, të afërmit apo miqtë e personave të dënuar apo të akuzuar për krim nuk duhet të identifikohen, në përgjithësi, pa pëlqimin e tyre.

2. Gazetarët mbajnë përgjegjësi që informacioni i publikuar të jetë i plotë, i saktë dhe i përditësuar. Në çdo rast duhet të respektohen garancitë themelore të të pandehurit, para gjithë dyshimeve për fajësi deri në dënimin përfundimtar (prezumimi i pafajësisë).

3. Gazetarët duhet të raportojnë, kur janë në interes të publikut, akuzat që mund të vijnë nga një palë e tretë edhe kur është e vështirë për të mbështetur pretendimet e saj, nga burime të policisë apo një procedurë e policisë, p.sh. arrestimi. Ato kur publikojnë materiale në këto rrethana nuk duhet të bëjnë identifikimin e të akuzuarit. Gazetarët duhet të respektojnë jetën private të të akuzuarit ose të dënuar, të drejtat e tij, pronën, shëndetin dhe korrespondencën.

4. Respektimi i parimit të prezumimit të pafajësisë është pjesë përbërëse e së drejtës për të pasur një proces gjyqësor pa shkelje ligjore. Nga ky parim rrjedh që mendimet dhe informacionet në lidhje me procedimin penal që është duke u kryer, duhet të komunikohet nga organet e shtypit vetëm në qoftë se nuk paragjykojnë prezumimin e pafajësisë së personit të dyshuar ose të akuzuar për një krim të caktuar.

5. Për dhënien e informacioneve që kanë lidhje me persona të dyshuar, të akuzuar apo të dënuar, ose me subjekte të tjera të lidhura në njëfarë mënyre me këtë proces, duhet të respektohet e

drejta e privatësisë së këtyre personave, sipas nenit 8 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Në mënyrë të veçantë kjo ruajtje duhet t'i garantohet personave në moshë të vogël, atyre më të dobët qofshin këta viktima, dëshmitarë, si dhe familjarët e personave të dyshuar, akuzuar apo të dënuar. Në çdo rast, duhen pasur parasysh veçanërisht pasojat e dëmshme që mund t'i vijnë personave në fjalë si rrjedhojë e daljes së informacioneve që mund të çojnë në zbulimin e identitetit të tyre.

6. Nuk duhet zbuluar identiteti i dëshmitarëve, me përjashtim të rastit kur këta persona kanë dhënë më parë miratimin e tyre, kur identifikimi i dëshmitarëve është në interesin e publikut, ose dëshmia ka qenë bërë publike më parë. Në mënyrë të veçantë, nuk duhet të zbulohet identiteti i dëshmitarit kur mund të vijë si pasojë vënia në rrezik e jetës ose e sigurisë së tij. Duhet respektuar masat e parashikuara nga programet e mbrojtjes për dëshmitarët, sidomos në procedimet penale që kanë lidhje me krimin e organizuar ose me vepra penale me karakter ndërfamiljar.

7. Gazetarët lejohen të kenë kontakte me personat që janë duke kryer dënimin në burg, në atë masë që të mos paragjykojë korrektesën e funksionimit të drejtësisë, të drejtat e të dënuarve dhe të personelit të burgut ose sigurinë e institutit të vuajtjes së dënimit.

8. Ndalohet përhapja e emrave të personave të hetuar apo nën gjykim, me qëllim mbrojtjen e privatësisë dhe të drejtës për mbrojtjen e të dhënave në lidhje me persona të tretë të përfshirë në hetime.

9. Përhapja e emrave të personave të dënuar në krahasim me rastet që kanë të bëjnë me të hetuarit dhe të akuzuarit, mund të kryhet më lirisht duke qenë se është dhënë një gjykim i parë nga ana e gjykatës. Gazetarët duhet të vlerësojnë rast pas rasti publikimin e të dhënave identifikuese të të dënuarit, pasi duhet të merren në konsideratë, ndër të tjera, cilësitë e veçanta të subjekteve të përfshira, për shembull, persona me handicap apo shqetësime psikike, llojin e krimit të verifikuar etj.

10. Gazetarët, me përjashtim kur ekzistojnë pengesa specifike, mund të bëjnë publike të dhëna të familjarëve dhe të njohurve të personave të dyshuar, akuzuar apo të dënuar që rezultojnë drejtpërdrejt të përfshirë në ngjarje.

Nuk lejohet bërja publike e të dhënave të personave të mësipërm vetëm për faktin se kanë marrëdhënie sentimentale dhe të bashkëjetesës me të, apo për shkak të rrethanave të faktit (p.sh. duhet hequr identiteti i atij që rezulton të jetë pronari i banesës ku është kryer një krim).

KREU IV PËRGJIMI

1. Media nuk duhet të përpunojë të dhëna personale apo të botojë materiale të siguruara nga përdorimi i kamerave të fshehura ose pajisjeve të tjera të fshehta për të dëgjuar, ose nga thirrje private apo telefon celular, mesazhe ose e-mail, ose nëpërmjet marrjes së paautorizuar të dokumenteve ose fotografive që përmbajnë informacion personal.

2. Nuk është ushtrim legjitim e drejta e riprodhimit të lajmit, kundër vullnetit të të interesuarit, të fotove të marra me forcë nga policia për qëllime të dokumentimit dhe të hetimit të përhapur pa kushte të veçanta për interes publik.

3. Duhet të shmangen referencat ndaj të afërmeve ose personave të tjerë që nuk janë përfshirë në faktet e ngjarjes. Duhet të mbahet gjithnjë në vëmendje respektimi i plotë i dinjitetit.

4. Edhe në prezencën e një fakti në interes publik, publikimi i të dhënave të përpunuara nga përgjimet telefonike duhet të respektojë parametrat e thelbit të informacionit. Nuk duhet të publikohen pjesë nga aspekte ngushtësisht personale ose që kanë lidhje me sferën seksuale.

5. Gazetarët nuk duhet të publikojnë tekstet e mesazheve, diskutimet telefonike që kanë të bëjnë me jetën private të të interesuarve, raportet e tyre personale ose interesit profesional.

KREU V

MBROJTJA E TË DHËNAVE SHËNDETËSORE DHE TË DHËNAVE TË TJERA

1. Gazetarët duhet të identifikojnë veten e tyre dhe të marrin leje nga një përgjegjës ekzekutiv para se të hyjnë në zonat jopublike të spitaleve ose institucioneve të ngjashme për të marrë informacione. Kufizimet në ndërhyrjet në jetën private janë veçanërisht të rëndësishme për shkrimet në lidhje me personat që ndodhen në spitale apo institucione të ngjashme. Të dhënat shëndetësore janë të dhëna sensitive dhe nuk duhet të publikohen pa marrë pëlqimin e subjektit konkret, vetëm nëse personi nuk identifikohet dhe nuk përshkruhen detaje që çojnë në identifikimin e tij.

2. Gazetarët, duke iu referuar shëndetit të një personi të caktuar, të identifikuar ose të identifikueshëm, duhet të respektojnë dinjitetin e tij dhe të drejtën e privatësisë, veçanërisht në rastet e sëmundjeve të rënda, si dhe të shmangin publikimin me detaje të panevojshme.

3. Ndalohet publikimi i të dhënave të testeve të bëra mbi kampionët biologjikë të marrë me mashtrim, të cilat mund të tregojnë të dhëna delikate mbi shëndetin. Ky publikim është i lejueshëm vetëm në rastet kur ndjek thelbin e informacionit dhe gjithmonë duke respektuar dinjitetin e personit.

4. Gazetarët duhet të qëndrojnë larg përshkrimit të zakoneve seksuale që kanë të bëjnë me përcaktimin e personit të identifikuar dhe të identifikueshëm. Publikimi është i lejueshëm në kuadrin e ndjekjes së thelbit të informacionit dhe në respektim të dinjitetit të personit dhe nëse gëzon një pozicion të një rëndësie sociale ose publike.

5. Gazetarët nuk duhet të publikojnë ato të dhëna që përmbajnë pasuritë aksionere të shoqërive, fitimin financiar etj., të dhëna personale në lidhje me aktivitetin ekonomik pa pasur një interes publik, pasi mund të ndikojnë në interesat ekonomike të aktivitetit ekonomiko-financiar të subjekteve të përfshira në ngjarje.

6. Përpunimi i pakontrolluar i të dhënave biometrike është i ndaluar për gazetarët dhe persona të tjerë të paautorizuar. Nuk lejohet publikimi i këtyre të dhënave të siguruara në çdo mënyrë nga ana e gazetarëve, kur ato cenojnë dinjitetin e subjektit.

KREU VI

PUBLIKIMI I FOTOGRAFIVE

1. Gjatë dokumentimit me fotografi të fakteve të kronikës, të cilat ndodhin në vende publike, gazetari dhe/ose fotografi duhet të vlerësojnë edhe se çfarë tipi fokusimi duhet zgjedhur, duke hequr dorë nga fokusimi i pamjeve vetëm mbi individët apo detajet e personave, nëse përhapja e këtyre të dhënave nuk rezulton se ka lidhje ose e tejkalon qëllimin e artikullit (kronikës).

2. Fotografitë, edhe nëse janë të ekspozuara gjatë një konference për shtyp të mbajtur nga forcat e policisë apo të marra në mënyrë ligjore, nuk mund të përhapen përveç se në ndjekjen e qëllimeve specifike për të cilat janë mbledhur në fillim (verifikim, parandalim e ndalim të krimeve).

3. Pamjet që dokumentojnë veprimet e arrestimit nuk mund të përhapen kur dëmtojnë dinjitetin e të interesuarit. Ndalohet riprodhimi i imazheve të njerëzve në paraburgim, përveç kur kjo është në funksion të “interesit publik” (në kufi të pëlqimit dhe të interesave të personit dhe në funksion të drejtësisë dhe hetimit). Pamjet e fotove të tjera, mbi arrestimin, hetimin dhe procesin (p.sh. fotot e marra nga dokumentet e identifikimit, nga albumet familjare apo të shkrepura në sallën e gjyqit) vlejnë për përdorimin e tyre në mënyrë të ligjshme dhe korrekte dhe për t'i përhapur ato sipas vlerësimit të duhur për të dhënë thelbin e informacionit në lidhje me lajmin.

4. Bërja e një montazhi, korrigjimi i një fotografie nga një metodë elektronike, ose formulimi i një diçiture nuk duhet të kryhet në mënyrë të tillë që të ç'orientojë ose mashtrtojë lexuesin, por gjithmonë duhet të kryhet me formën e afërt me fotografinë, edhe nëse ajo është ndryshuar nga montazhi apo korrigjimi.

5. Fotografia nuk mund të ekspozohet ose të vihet në shitje, kur ekspozimi ose tregtimi do të ndikojë negativisht në nderin, reputacionin, apo edhe dinjitetin e personit të fotografuar.

6. Gjithmonë duhet të tregohet konsiderata më e madhe e mundshme për viktimat e krimit dhe aksidentet duke pasur kujdes për kontrollin e emrave dhe fotove për publikim, larg nga vëmendja për viktimat dhe të afërmit e tyre.

KREU VII PERSONAT PUBLIKË

1. Jeta private e personave të njohur apo që ushtrojnë funksione publike duhet të respektohet. Nëse lajmet apo të dhënat nuk kanë asnjë lidhje me jetën e tyre publike në asnjë rast nuk duhet të publikohen të dhëna që përfshijnë, pa qenë nevoja, familjarët, miqtë, të njohurit apo të miturit.

2. Gazetarët mund të shkruajnë për statusin e shëndetit të përgjithshëm të personit publik, pa kaluar në detaje të sëmundjes, veçanërisht në rastet e sëmundjeve të rënda, duke u rezervuar në publikimin e detajeve që janë në mënyrë rigoroze detaje klinike, të cilat nuk i shërbejnë qëllimit të kronikës.

KREU VIII PËLQIMI

1. Në përgjithësi, të dhëna sensitive, domethënë “të dhënat personale që mund të shfaqin mendimet racore ose etnike, fetare, filozofike ose bindje të tjera, politike, anëtarësimin në parti, sindikatat, shoqatat apo organizata fetare, jetën filozofike apo politike, si dhe të dhënat e gjendjes shëndetësore dhe jetës seksuale” mund të përpunohen nga gazetarët vetëm kur kanë marrë pëlqimin nga subjektet, i cili mund të revokohet në çdo çast.

2. Nuk është i nevojshëm pëlqimi, për sa kohë që gazetarët respektojnë kufijtë e lirisë së shtypit, veçanërisht të informacioneve thelbësore në lidhje me ngjarjet me interes publik.

KREU IX KUPTIMI I INTERESIT PUBLIK

1. Rrethanat që përcaktojnë interesin publik përfshijnë:

- a) interesi i sigurisë kombëtare;
- b) integriteti territorial ose siguria publike;
- c) parandalimi i trazirave apo krimit;
- d) parandalimet publike nga të qenit i mashtruar nga një veprim apo deklaratë e një individi;
- e) mbrojtja e shëndetit ose e moralit;
- f) mbrojtja e reputacionit ose të drejtave të të tjerëve;
- g) parandalimi i zbulimit të informacioneve konfidenciale ose për të garantuar paanshmërinë e pushtetit gjyqësor etj.

2. Ka një interes publik në lirinë e shprehjes në vetvete pa harruar dhe mbrojtjen e interesit të individit.

KREU X BASHKËPUNIMI, DETYRIMI PËR ZBATIM DHE SANKSIONE

1. Gazetarët, duke pasur cilësinë e kontrolluesit, kanë detyrimin ligjor të bashkëpunojnë me Komisionerin për Mbrojtjen e të Dhënave Personale, duke i siguruar të gjithë informacionin që ai kërkon për përmbushjen e detyrave që i ngarkon ligji “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

2. Mbështetur në nenin 39 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, për të gjithë kontrolluesit publikë e privatë të medias së shkruar, vizive dhe audiovizive në Republikën e Shqipërisë që nuk respektojnë rregullat për përpunimin e të dhënave personale, aplikohet dhe gjobë nga 10 mijë deri në 50 mijë lekë.

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë të medias së shkruar, vizive dhe audiovizive në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

Njoftojmë se kanë filluar abonimet për vitin 2011 për Fletoren Zyrtare.

Afati i abonimit mbaron më 31.1.2011.

Abonimet vjetore për Fletoren Zyrtare mund të bëhen pranë Postës Shqiptare ose pranë Qendrës së Publikimeve Zyrtare, në adresën: Bulevardi “Gjergj Fishta”, mbrapa ish-ekspozitës “Shqipëria Sot”, tel: 04 24 27 007.

Çmimi i abonimit në postë për Fletoret Zyrtare 2010 është 16 000 lekë.

Çmimi i abonimit në QPZ është 14 000 lekë pa detyrimin e shpërndarjes në adresa.

BOTIMET E QENDRËS SË PUBLIKIMEVE ZYRTARE

KODI CIVIL	360 lekë
KODI I FAMILJES	310 lekë
KODI I PROCEDURAVE ADMINISTRATIVE	90 lekë
KODI PENAL USHTARAK	55 lekë
KODI I PUNËS	140 lekë
KANONI I ZHURISË	40 lekë
PËRMBLEDHJE E VENDIMEVE TË GJYKATËS EUROPIANE	328 lekë
PËR TË DREJTAT E NJERIUT KUNDËR SHQIPËRISË	
PËRMBLEDHJE PËR KTHIMIN DHE KOMPENSIMIN E PRONAVE	140 lekë
PËRMBLEDHJE VENDIMESH UNIFIKUESE TË GJYKATËS SË LARTË	512 lekë

Hyri në shtyp më 3.1.2011

Doli nga shtypi më 5.1.2011

Tirazhi: 2300 copë	Formati: 61x86/8
--------------------	------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Publikimeve Zyrtare
Tiranë, 2011

Çmimi 36 lekë